A close-up, high-contrast photograph of a lion's face, looking slightly to the right. The lion's mane is thick and golden-brown, framing its face. The background is dark, making the lion's features stand out.

CUM SĂ TRĂIEȘTI
ÎNTR-O LUME
CONDUSĂ DE
DUMNEZEU?

GHID
DE STUDIU
PENTRU GRUPURILE MICI

DANIEL

BISERICA METANOIA - ARAD 2015

GHID DE STUDIU PENTRU GRUPELE MICI

MĂRTURISITORI AI LUMINII ȘI DRAGOSTEI

DANIEL

BISERICA METANOIA ARAD
2015

DEPARTAMENTUL DE ÎNVĂȚĂTURĂ – GRUPURI MICI
(în colaborare cu Emil Bartoș)

Daniel, Ghid de studiu
© Biserica Metanoia Arad
Str. Tribunalul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

Calendar de studiu
CARTEA DANIEL
ianuarie-aprilie 2015

Săptămâna	Lección	Pasaj	Tema
05-11 Ianuarie	1	Daniel Cap. 1	Cum să trăiești integru într-o cultură compromisă?
12-18 Ianuarie	2	Daniel Cap. 2	Cum să trăiești în părtășie în situații limită?
19-25 Ianuarie	3	Daniel Cap. 3	Cum să trăiești perseverent când credința este încercată?
26 Ian – 01 Febr	4	Daniel Cap. 4	Cum să trăiești prin laudă când ești umilit?
02-08 Februarie	5	Daniel Cap. 5	Cum să trăiești veghetor într-o lume ușuratică?
09-15 Februarie	6	Daniel Cap. 6	Cum să trăiești plin de pace într-un mediu ostil?
16-22 Februarie	7	Daniel Cap. 7	Cum judecă Dumnezeu puterile lumii?
<i>23 Feb – 01 Mar</i>	–	–	–
02-08 Martie	8	Daniel Cap. 8	Cum confruntă Dumnezeu națiunile?
09-15 Martie	9	Daniel Cap. 9	Cum răspunde Dumnezeu mijlocirii credincioșilor?
16-22 Martie	10	Daniel Cap. 10	Cum se descoperă Dumnezeu în timpul războiului spiritual?
23-29 Martie	11	Daniel Cap. 11	Cum controlează Dumnezeu istoria în detalii?
30 Mar – 05 Apr	12	Daniel Cap. 12	Cum răspălățește Dumnezeu credincioșii?
<i>06-12 Aprilie</i>	–	–	<i>Săptămâna Mare/Paștele</i>

INTRODUCERE LA CARTEA DANIEL

Înainte de toate, Daniel este o carte despre Dumnezeu suveran. Nu există capitol în carte care să nu scoată în evidență măreția, vrednicia și puterea lui Dumnezeu! Apoi, este o carte despre un om credincios, care a demonstrat că se poate trăi curat într-o lume murdară. O astfel de scriere se potrivește principal pentru credincioșii zilelor noastre. Lupta spirituală este aceeași ca pe vremea lui Daniel: cum să trăiești integru într-o lume idolatră? Cum să trăiești în Babilon, dar Babilonul să nu trăiască în tine?

DATA ȘI AUTORUL CĂRȚII

Cadrul istoric al cărții Daniel acoperă anii 605-536 (î.Cr.). Daniel a fost un tânăr evreu luat captiv de babilonieni și deportat în Mesopotamia. În această perioadă a scris cartea care-i poartă numele.

Această carte a Bibliei a avut parte de reacții diferite. Unii au criticat-o, mai ales pentru profețiile din ea, iar alții au îndrăgit-o, mai ales pentru personajele din ea.

Criticii provin din zona teologiei liberale și au vizat data scrierii cărții. Ei plasează scrierea cărții în secolul II (î.Cr.), doar pentru a-i diminua profețiile – care pentru ei sunt mult prea precise, incluzând evenimente istorice recunoscute de toți experții. Ei sugerează că autorul necunoscut a scris după evenimentele descrise în carte, ca și cum ar fi trăit în secolul VI (î.Cr.); deci, ce a relatat el nu e profeție, ci doar pură istorie. Convingerea noastră, însă este aceeași cu a teologilor biblici care cred că această carte a fost scrisă în secolul VI, posibil în jurul anului 530 (î.Cr). Faptul că această carte a fost scrisă în două limbi (cap. 2-7 în aramaică; cap. 1, 8-12 în ebraică), că personajele sunt descrise cu atâta claritate, prezentarea contextului social, detaliile din profeții etc. – toate conduc la concluzia că această carte a fost scrisă de către și în timpul prorocului Daniel.

Despre Daniel știm că a fost contemporan cu Ezechiel și Ieremia. Ezechiel îl numește ca fiind neprihănit și înțelept (14:14,20; 28:3). Domnul Isus Cristos îl pomenește și El pe Daniel, numindu-l proroc (Matei 24:15). Aceasta înseamnă că Însuși Domnul Isus l-a identificat pe Daniel ca persoană reală, integrată de Dumnezeu în planul Său. Mai mult, Isus îl încadrează în rândul prorocilor, deci toate prociile din cartea lui trebuie considerate autentice.

Daniel a trăit peste 80 de ani, sub cel puțin trei împărați. Dacă vârsta la care a fost deportat era de 15 ani (cum susțin cei mai mulți comentatori), înseamnă că Daniel a slujit 65 de ani continuu, fiecare împărat având nevoie de el. Dumnezeu i-a dat în tot acest timp înțelepciune în slujbele avute și semne personale ale prezenței Lui în istorie.

TEMA CĂRȚII

Tema unei cărți biblice trebuie să fie dată de teologia cărții, iar teologia nu poate fi separată de etică. Avem și în acest caz o dimensiune teologică și una etică, care dau tema dominantă a cărții Daniel. Astfel, înainte de orice, observăm că prima învățătură prezentă de-a lungul întregii cărți este despre **suveranitatea lui Dumnezeu**. În cele mai importante momente din viață, Daniel a știut să evedențieze înaintea tuturor cine conduce istoria și este domn peste viața fiecărui om. Dumnezeu este suveran peste oameni și națiuni, peste puterile împăraților și peste orice uneltire a răului. Profețiile din partea a doua a cărții susțin, la rândul lor, doctrina suveranității divine prin amănunte și acuratețe. Teologia cărții Daniel, așadar, este o teologie istorică care învață despre existența unui Dumnezeu suveran.

Dar profețiile nu sunt în carte pentru a satisface curiozitatea cititorului privind viitorul, ci pentru a aduce pacea în inima lui privind prezentul. Dacă Dumnezeu controlează viitorul, atunci trebuie să crezi că El controlează și prezentul. Aceasta ne duce la a doua învățătură prezentă constant în carte: **caracterul credinciosului**. Din teologia suveranității divine decurge integritatea vieții morale, indiferent de contextul istoric sau cultural în care trăiește credinciosul. Caracterul se testează în încercare, iar Daniel și prietenii lui au avut parte din plin de încercări. Au fost mereu ispitiți de idolatrie, însă și-au păstrat credința fără vreun compromis. Dumnezeu a fost onorat în viața lor, de aceea și ei au fost onorați de Dumnezeu. Chiar profețiile avute de Daniel au avut un rol compensator și stimulator în viața lui. Da, adevărul profetic te determină să cauți în prezent sfințirea. Trăiește azi ca și cum nu ar exista mâine! Cartea Daniel, așadar este și o carte de teologie practică, aplicată.

Aceste gânduri ne-au făcut să alegem ca temă principală a cărții:
Cum să trăiești într-o lume condusă de Dumnezeu?

PRECIZĂRI

Facem o primă precizare legată de datele istorice și profețiile cărții din cartea Daniel. Scopul acestui studiu vizează trăirea practică a

credinciosului în lumea condusă de Dumnezeu și nu analiza perioadelor istorice sau interpretarea profețiilor din carte. Pentru informații despre aceste două domenii de studiu, sugerăm consultarea comentariului pe *Daniel* a lui Benjamin Fărăgău.

A doua precizare este legată de aportul textelor biblice din afara cărții Daniel. Studiul face uneori trimiteri la cărțile biblice. Însă, pentru cei ce doresc să aprofundeze conexiunile dintre învățăturile cărții Daniel și învățăturile altor cărți, pot face aceasta prin întrebările și aplicațiile introduse la fiecare lecție.

STRUCTURA CĂRTII

Cartea are două secțiuni: în prima se relatează viața lui Daniel și a prietenilor lui, iar în a doua avem vedeniile avute de Daniel la bătrânețe. Vom studia întâi cum a lucrat Dumnezeu în viața lui Daniel, apoi cum s-a raportat Daniel la lumea lui Dumnezeu. Primele șase capitole conțin șase istorisiri, care ne-au inspirat multora dintre noi viața și imaginația. Ultimele șase capitole conțin profeții, care au inspirat mai mult cercetătorii. Amândouă secțiunile însă vor să transmită același adevăr: dacă știi că Dumnezeu conduce istoria, vei ști și cum să-ți trăiești viața.

STRUCTURA ȘI TEMELE CĂRȚII DANIEL

Capitolul	Temele
	I. DUMNEZEU ÎN VIAȚA LUI DANIEL
1	Cum să trăiești integru într-o cultură compromisă?
2	Cum să trăiești în părtășie în situații limită?
3	Cum să trăiești perseverent când credința este încercată?
4	Cum să trăiești prin laudă când ești umilit?
5	Cum să trăiești veghetor într-o lume ușuratică?
6	Cum să trăiești plin de pace într-un mediu ostil?
	II. DANIEL ÎN LUMEA LUI DUMNEZEU
7	Cum judecă Dumnezeu puterile lumii?
8	Cum confruntă Dumnezeu națiunile?
9	Cum răspunde Dumnezeu mijlocirii credincioșilor?
10	Cum se descoperă Dumnezeu în timpul războiului spiritual?
11	Cum controlează Dumnezeu istoria în detalii?
12	Cum răsplătește Dumnezeu credincioșii?

BIBLIOGRAFIE

- Chapell, Bryan, *The Gospel According to Daniel. A Christ-Centered Approach* (Grand Rapids: Baker Books, 2014).
- Fărăgău, Beniamin, *Daniel* ed. a treia revizuită (Cluj: Fundația Istoria Binecuvântării, 2009).
- Getz, Gene A., *Daniel: Standing Firm for God*. Men of Character Series (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 1998).
- Goldingay, John E., *Daniel, Word Biblical Commentary* (Dallas: Word Books, 1989).
- Hill, Andrew E., *Daniel*, The Expositor's Bible Commentary Vol. 8: Daniel-Malachi, Revised Ed. (Grand Rapids: Zondervan, 2008).
- Longman, Tremper III, *Daniel*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids: Zondervan, 1999).
- MacArthur, John F. Jr., *Daniel: God's Control Over Rulers and Nations*; MacArthur Bible Studies (Nashville: W Publishing Group, 2000).
- Miller, Stephen R., *Daniel*, The New American Commentary (Nashville: Broadman and Holman Publishing, 1994).
- Pace, Sharon, *Daniel*, Smyth & Helwys Bible Commentary (Macon: Smyth and Helwys Publishing, 2008).
- Stortz, Rodney, *Daniel. The Triumph of God's Kingdom*. Preaching the Word (Wheaton: Crossway Books, 2004).
- Walton, John H., Victor H. Matthews, Mark W. Chavalas, *The IVP Bible Background Commentary, Old Testament* (Downers Grove: IVP Academic, 2000).
- Wiersbe, Warren W., *Daniel. Be Resolute* (Colorado Springs: David C. Cook, 2000).

I. DUMNEZEU ÎN VIAȚA LUI DANIEL

CAP. 1 - 6

CUM SĂ TRĂIEȘTI INTEGRU ÎNTR-O CULTURĂ COMPROMISĂ?

Daniel 1

CITIREA TEXTULUI

În viață apar pe nepregătite tot felul de împrejurări care ne pot schimba radical viitorul. Credincioșii, însă, trebuie să fie oricând pregătiți de schimbare, fără însă a-și compromite credința. Lecția de azi va răspunde la această întrebare: știind că Dumnezeu este suveran, cum ar trebui să reacționăm în astfel de circumstanțe neprevăzute?

În studierea primului capitol din cartea Daniel, vom folosi doi termeni în contrast: *compromis* și *integritate*.

Ce este compromisul? Compromisul este atunci când renunți la principii sau la reputație și îți discreditezi astfel numele sau valorile în care crezi.

Ce este integritatea? Integritatea este calitatea de a rămâne integru, iar a fi integru înseamnă a fi incoruptibil.

Un subiect mai actual pentru cineva care trăiește în România de azi nu poate fi! Cultura compromisului este mediul în care trăim. Cum să fii și să rămâi integru într-o lume coruptă?

Daniel și prietenii lui ne vor fi ghizi. Ei au fost dezrădăcinați, smulși din mediul lor social și religios, duși într-o cultură idolatră, ispitiți să se integreze forțat în ea, dar au rămas incoruptibili. Care le-a fost secretul?

Contextul

Textul biblic ne spune că ne aflăm în al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, care a fost un împărat rău (2 Împ. 23:37). În acea vreme, Nebucadnețar, viitorul împărat al Babilonului, a împresurat

Ierusalimul. La vremea hotărâtă de Dumnezeu, Ioiachim a fost dat în mâinile lui Nebucadnețar.

Comentariu suplimentar: Suveranitatea lui Dumnezeu în istorie

Egiptul și Babilonia au fost două mari puteri militare, care s-au confruntat decisiv în vara anului 605 (î.Cr.). Sub conducerea lui Nebucadnețar, babilonienii au atacat armata egipteană la Carchemiș, loc situat lângă râul Eufrat. Profetul Ieremia descrie victoria babilonienilor și urmărirea lor (46:1-12). Ierusalimul stătea acum în calea lui Nebucadnețar, care a asediat cetatea și a cucerit-o în anul 605 (î.Cr.). Daniel notează un detaliu important: Dumnezeu a permis victoria babilonienilor, ca parte a planului Său. E prima referință din carte la suveranitatea lui Dumnezeu în istorie. Aceasta va fi o temă constantă în toate capitolele cărții. Dumnezeu nu doar permite evenimentelor istorice să aibă loc, ci Se implică în mod direct în ele.

Pierderea unei bătălii în acele vremuri însemna costuri mari pentru națiunea perdantă. Obiceiurile învingătorilor spuneau totul despre credința și cultura lor. Două exemple sunt prezente chiar în textul nostru. Primul obicei pomenit era confiscarea de către babilonieni a vaselor de aur din Templul de la Ierusalim. Este posibil ca vasele acestea să fi fost, de fapt, prețul plătit pentru ridicarea asediului. Apoi, de regulă, vasele sau bunurile confiscate de învingători erau depuse în templul zeului protector, ca semn al victoriei asupra altor zei.

Un al doilea obicei al babilonienilor era să aleagă tineri nobili cu calități speciale pentru a fi integrați în cultura învingătorilor și folosiți de împărat pentru diferite slujbe. Când Daniel, Hanania, Mișael și Azaria au fost selectați pentru procesul de integrare, aflăm și criteriile de selectare: trebuiau să fie robuști fizic, frumoși la chip, inteligenți, educați, buni administratori. Celor patru tineri li s-au dat nume noi, care cinsteau zeii babilonieni. Tinerii erau duși apoi pentru trei ani într-o școală (templu?) unde învățau limba și scrierea babiloniană pe cheltuiala împăratului. A mânca la masa împăratului atunci se considera un mare privilegiu, dar și un gest de asimilare totală. Problema apărută pentru cei patru tineri era una de principiu: nu știau dacă animalele de la masa împărătească erau impure (interzise de Legea mozaică), sau chiar sacrificate în cinstea zeilor străini. A mânca la masă cu împăratul se interpreta ca acceptarea unui legământ de asimilare în cultura reprezentată de împărat, incluzând zeii acelei culturi. Or, Iehova ceruse explicit celor din poporul ales să nu aibă

alți dumnezei în afară de El (Exod 20:3). Un gest simbolic al tinerilor evrei putea să-i atragă în păcatul idolatriei.

Cum să ieși dintr-o astfel de situație limită? Trebuia luată o decizie. Tinerii evrei au decis să nu se compromită și de aceea au căutat o cale de ieșire. Au hotărât mai bine abținerea totală decât asimilarea totală.

Pentru a înțelege mai bine contextul și decizia, ne oprim pentru a analiza două cazuri:

Cazul 1: Identifică în Biblie un caz de compromis și explică de ce.

.....

Cazul 2: Identifică în Biblie un caz de integritate și explică de ce.

.....

.....

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura capitolului e simplă:

- 1) Cadrul istoric (v. 1-2)
- 2) Strămutarea tinerilor (v. 3-7)
- 3) Integritatea tinerilor (v. 8-16)
- 4) Răsplătirea tinerilor (v. 17-21)

Capitolul are o parte introductivă, care se ocupă de contextul istoric, iar apoi partea centrală, unde observăm două strategii și două decizii.

Două strategii

- (I) Prima strategie se referă la planul babilonienilor de a-i integra pe tinerii evrei în cultura lor.

Tranziția le-a afectat mai multe domenii din viață.

Dezbatere: Discutați pe scurt situația tinerilor români care trebuie să se mute cu familia într-o altă țară și comparați problemele pe care le au de confruntat cu ale tinerilor evrei.

.....

.....

.....

Descoperim în cultura babiloniană o strategie întâi de dezrădăcinare și apoi de culturalizare.

Găsește un termen echivalent astăzi pentru fiecare strategie de tip babilonian:

- (1) Învățarea scrierii și limbii haldeenilor =
- (2) Participarea la masa împăratului =
- (3) Schimbarea numelor =

Întrebarea 1: *De ce crezi că au fost atât de importante regulile alimentare din Lege pentru Daniel și prietenii lui? Caută un răspuns cu ajutorul trimiterilor și explică-l în cuvintele tale.*

.....

.....

.....

(II) A doua strategie se referă la planul lui Daniel și a prietenilor lui de a nu se compromite în procesul integrării.

Observăm la acești tineri o strategie înțeleaptă.

- S-au dus la omul potrivit
- Au ales cuvintele potrivite
- Au venit cu soluția potrivită

Două decizii

(I) Prima decizie este luată de Daniel și prietenii lui de a nu se compromite religios și moral.

Soluția propusă de Daniel a dat rezultat. Strategia tinerilor a reușit.

Întrebarea 2: *Care au fost pașii făcuți de acești tineri pentru a ieși din încurcătură?*

.....

.....

.....

(II) A doua decizie a fost a lui Dumnezeu de a onora decizia tinerilor.

Dincolo de atitudinea integră a tinerilor evrei, textul ne arată rolul lui Dumnezeu în urma deciziei.

Întrebarea 3: *Care a fost răsplata lui Dumnezeu pentru tinerii care nu s-au compromis?*

.....

.....

.....

Ilustrație:

Un antrenor de baschet ne-a lăsat o poveste despre integritate despre echipa lui din statul Georgia, Statele Unite ale Americii, care a participat în anul 1991 la turneul final pe țară. La scurt timp după ce au câștigat trofeul, au fost deposedați de el. Motivul a stat într-o greșeală organizatorică aparent minoră. Unul dintre elevi a jucat doar 45 de secunde, dar, conform regulamentului, nu ar fi avut drept de joc pentru că

notele lui la școală erau prea slabe. Afînd acest lucru după câștigarea meciului din finală, antrenorul a strâns echipa și i-a anunțat că se va duce la comisia de disciplină a turneului să relateze greșeala și că ei trebuie să-l susțină. Așa a făcut, iar comisia le-a retras trofeul. Întrebat mai târziu de ce a făcut asta, antrenorul a răspuns: „Unii mi-au spus să nu mă duc la comisie pentru că elevul în cauză nu era un jucător cheie, că a jucat puțin, că nu merită sacrificia ceilalți elevi din echipă pentru unul singur etc. Însă eu am crezut că trebuie să fac ceea ce este corect. Le-am spus băieților așa: oamenii vor uita după un timp scorul la baschet, dar nu vor uita niciodată integritatea voastră.”

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Cu siguranță că decizia din tinerețe l-a șlefuit și l-a pregătit pe Daniel pentru ceea ce urma să vină. Există pentru toți perioade de testare a caracterului. Chiar și pentru Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, a fost îngăduit un astfel de test.

Aplicație: Găsește și comentează un text în care Domnul Isus Cristos a decis să nu se compromită.

.....

.....

.....

Situația limită în care s-au găsit tinerii evrei poate să se repete cu noi. Există în viață situații dificile în care te poți compromite printr-o decizie greșită. A decide corect te va face să rămâi integru într-o lume compromisă.

Întrebarea 4: *De ce anume ar trebui să îți cont atunci când trebuie să iei deciziile corecte și să eviți compromisul?*

(1).....

(2).....

(3).....

„Un om înțelept știe cum să învețe din înțelepciunea altor popoare fără să fie biruit de ea.” (Goldingay, p. 24)

Ilustrație:

Rafael picta faimoasele sale fresce la Vatican, când doi cardinali s-au oprit să se uite și să-și spună părerea. „Fața apostolului Pavel este prea roșie”, a spus unul. Rafael i-ar răspuns: „S-a înroșit când a văzut în mâinile cui a căzut Biserica.” (din Warren Wiersbe, *Criza integrității*, cap. 4).

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIÇE

CUM SĂ TRĂIEȘTI ÎN PĂRTĂȘIE ÎN SITUAȚII LIMITĂ?

Daniel 2

CITIREA TEXTULUI

Vom învăța azi ce trebuie să facem în situații limită. A descifra visul din mintea cuiva și a-i da în același timp interpretarea corectă pentru ca să-ți salvezi viața este o situație limită. Daniel și prietenii lui ne vor arăta cum să declanșăm puterea părtășiei în rugăciune pentru ca Dumnezeu să fie glorificat prin intervențiile Lui providențiale.

Contextul

Citind textul capitolului 2 observăm imediat în narațiune că a avut loc o schimbare radicală de atmosferă la palatul lui Nebucadnețar. Întrucât aveau o autoritate și putere nelimitate în împărățiile lor, despoții orientali ai antichității erau cunoscuți ca fiind temperamental și imprevizibili. La curtea regească a apărut o problemă de ordin meta-istoric. Nu se putea rezolva cu armata sau cu amenințările. Nebucadnețar are parte de un vis și vrea tălmăcirea lui, altfel toți înțelepții Babilonului mureau. Puterea politică însă nu ajută, iar presiunea psihologică pusă pe sfetnicii lui produce doar frisoane. Contextul se mută în plan metafizic. Se apelează la zeii babilonieni, dar în zadar. Înțelepții de la curtea regală devin neputincioși când e vorba de tainele dumnezeiești.

De fapt, Dumnezeu Cel adevărat avea un mesaj particular pentru acest rege și a decis să i-l comunice printr-un vis. Dumnezeu vorbește, dar omul nu poate înțelege. Acum se va vedea, pe de-o parte, micimea înțelepciunii Babilonului și limita puterii lui, iar pe de altă parte înțelepciunea omului lui Dumnezeu și puterea Cuvântului divin. Daniel știa că amenințarea cu moartea îl viza pe el și pe prietenii lui. De aceea cere amânarea de la oameni și ajutorul prietenilor în rugăciune, ca să primească descoperirea de la Dumnezeu pentru a interpreta visul lui

Nebucadnețar. Pentru o așa luptă spirituală era nevoie de participarea în rugăciune a tuturor prietenilor. La necaz au reacționat prudent și au răspuns cu rugăciune. Dumnezeu aude și răspunde, Daniel descoperă împăratului visul, iar el și prietenii lui sunt răsplățiți.

Asistăm din nou la o nouă demonstrație a suveranității divine în viața omului și națiunilor. Însă suveranitatea divină nu exclude responsabilitatea omului. În situații limită, credincioșii se adună la părășie și se roagă. Deși Dumnezeu este suveran, El permite ca prin actul rugăciunii să-Și declanșeze puterea miraculoasă pentru a ne ajuta în a găsi rezolvare la problemele vieții. Iar faptul că Dumnezeu în suveranitatea Lui răspunde uneori rugăciunilor noastre este o simplă extensie a harului Său către noi.

Comentariu suplimentar: Numele lui Dumnezeu

În cartea Daniel, numele lui Dumnezeu folosită în mod frecvent este Elohim, spre deosebire de celelalte scrieri profetice care folosesc numele Yahweh. Yahweh este numele folosit pentru a descrie relația de legământ dintre Dumnezeu și poporul Său. Deoarece cartea are în vedere istoria unor națiuni ca parte a planului divin, profetul a preferat să se refere la Dumnezeu apelând la termenul Elohim, mai potrivit pentru a descrie relația suverană a lui Dumnezeu cu aceste națiuni.

Dezbateri: Fiecare să noteze (1) cele mai însemnate cinci nume folosite pentru Dumnezeu pe parcursul acestui capitol, (2) cădeți apoi de acord cu ceilalți din grup asupra listei și (3) comparați semnificația lor pentru împărat și Daniel.

Numele lui Dumnezeu	Semnificația pentru împărat	Semnificația pentru Daniel

Concluzia dezbaterii:

.....

.....

.....

OBSERVAȚII PE TEXT

Din punct de vedere lingvistic, specialiștii remarcă faptul că textul (de la 2:4) trece de la limba ebraică la limba aramaică. Posibil ca acest detaliu să sublinieze dorința lui Dumnezeu de a se revela Neamurilor.

Aramaica imperială a devenit limba dominantă în Orientul Apropiat începând cu ascensiunea imperiului asirian și până în perioada ascensiunii imperiului greco-macedonean, când a început să fie înlocuită cu limba greacă. Pentru aproximativ trei sute de ani, aramaica a reprezentat principala limbă de circulație internațională pentru popoarele localizate între Marea Mediterană și fluviul Gange.

Obs. 1 – În situații limită este loc de tact și diplomație. Panica poate orbi și duce la disperare. Daniel cere timp pentru a oferi soluția la problema împăratului. Știa că numai Dumnezeu poate tălmăci visele (Gen. 40:8; 41:16). Apoi se roagă împreună cu prietenii lui pentru descoperire. Acestea au fost acte de curaj, dar și acte de credință. Dumnezeu răspunde rugăciunilor lui Daniel și a prietenilor lui ca un semn al cooperării.

Întrebarea 1: *Ce rol au acțiunile noastre de curaj, de credință sau de rugăciune în împlinirea planului divin? Sprijiniți răspunsul cu alte texte biblice.*

.....

.....

.....

Citat:

Dumnezeu poate să facă orice poate să facă credința noastră și orice poate să facă credința poate să facă rugăciunea atunci când este adusă cu credință. Așadar o invitație la rugăciune este o invitație la atotputernicie, deoarece rugăciunea îl implică pe Dumnezeu atotputernic și îl invită să fie parte a problemelor noastre umane. (A.W. Tozer)

Obs. 2 - În ciuda contextului presant în care se afla, chiar înainte de a duce răspunsul împăratului, Daniel își ia un timp special ca să înalțe o rugăciune de laudă la adresa lui Dumnezeu. Doar rugăciunile au fost eficiente, iar Dumnezeu merită toată gloria!

Întrebarea 2: *Ce principiu în relația cu Dumnezeu ne învață gestul lui Daniel?*

.....

.....

.....

Obs. 3 - Răspunsul pe care Daniel îl dă întrebării împăratului (2:26) ne arată atât smerenia lui Daniel, cât și abilitatea lui de a pune lucrurile în perspectiva corectă. De pildă, Daniel nu pregetă în a puncta incapacitatea și inutilitatea înțelepciunii babiloniene în a găsi rezolvarea problemei, pe de-o parte, și în a evidenția cunoașterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, pe de altă parte.

Întrebarea 3: *În ce situații crezi că un creștin ar trebui să intervină pentru a sublinia neputința omului și atotputernicia lui Dumnezeu? Poți da exemple?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Lecția de azi ne-a învățat acest principiu: Știind că Dumnezeu e suveran, trebuie să răspundem în orice împrejurare grea prin rugăciune și laudă.

Versetul central (v. 27): *Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele...*

Daniel și prietenii lui au cunoscut puterea părtășiei și au apelat la ea într-un moment foarte greu.

Aplicație: Căutați și citiți împreună un text din Noul Testament care să descrie o situație limită care s-a rezolvat prin părtășia și rugăciunea credincioșilor.

A vorbi despre Împărăția lui Dumnezeu astăzi ca fiind superioară altor împărății pământești pare ceva irelevant pentru lume, chiar și pentru mulți creștini. Împărăția lui Dumnezeu se referă la domeniile vieții în care El este lăsat să domnească.

Întrebarea 4: *Cum ai putea demonstra cuiva că puterea Împărăției lui Dumnezeu lucrează eficient în viața ta?*

.....

.....

.....

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic

.....

.....

.....

NOTIÇE

NOTIȚE

CUM SĂ TRĂIEȘTI PERSEVERENT CÂND CREDINȚA ESTE ÎNCERCATĂ?

Daniel 3

CITIREA TEXTULUI

Trei tineri credincioși aflați în fața celei mai mari încercări din viață. Ce vor face? Se vor ascunde după vârstă? Sau vor continua să creadă chiar dacă viața lor era în pericol? Perseverența sau neclintirea a fost atitudinea care i-a definit și care a dus la onorarea lui Dumnezeu.

Dacă în primul capitol din cartea lui Daniel tinerii evrei au fost puși în fața unei tentații foarte subtile de a se lăsa complet asimilați de cultura păgână, în acest al treilea capitol testul credinței a venit direct și fără negocieri.

Contextul

Acest nou capitol din cartea Daniel îi are în centru pe tinerii evrei Hanania, Mișael și Azaria. Cei trei au primit alte nume, atunci când au fost deportați în Mesopotamia și integrați în cultura babiloniană: Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Numele lor erau cândva legate de Numele lui Iehova, dar acum erau legate de ale zeilor străini. Nu se cunoaște motivul pentru care Daniel nu a fost prezent la eveniment. Posibil să fi fost plecat în perioada respectivă din Babilon cu probleme administrative în țară, sau să fi fost bolnav.

Istoria relatată în acest capitol este prilejuită de ridicarea unei statui în Valea Dura, în apropierea Babilonului. Statuia era disproporționat de înaltă, incluzând probabil un pedestal care să o facă foarte vizibilă, având un chip în întregime de aur. Nu știm dacă statuia reprezenta un zeu babilonian (pe patronul împăratului pe nume Nebo, sau pe zeul principal, Marduc) sau chiar pe împăratul Nebucadnețar. Momentul ales pentru ridicarea chipului de aur este o necunoscută, dar sunt comentatori care

întrevăd o conexiune cu visul lui Nebucadnețar din capitolul precedent. Cei chemați la ceremonia divinizării chipului au fost lideri cu diverse funcții în imperiu, deci religiosul și politicul erau intenționat combinate. Să fi fost intenția lui Nebucadnețar ca prin acest eveniment să-și consolideze autoritatea? Posibil, dar nu avem precizări în text. Găsim însă precizări despre altceva: cei trei prieteni ai lui Daniel au refuzat închinarea la acest chip. Crediința lor cerea ca închinarea să fie dată doar lui Iehova, singurul Dumnezeu adevărat! Când au hotărât să rămână în picioare și să nu se prosterneze înaintea chipului, ei știau deja că cei ce refuzau închinarea urmau să fie uciși prin ardere în foc.

Tinerii evrei erau vânați de invidioși. Acuzele erau trei: nu aveau respect față de putere, nu slujeau idolilor și nu se închinau. Prima acuză era inventată. Tinerii respectau autoritatea, dar nu se închinau ei. Celelalte două acuze aveau un oarecare temei. Refuzul tinerilor de a sluji unor zei falși și să se închine unui chip a declanșat mânia regelui. Din cuvintele lui Nebucadnețar („și care este dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?” – v. 15) deducem că adevărata luptă era, de fapt, nu una de orgoliu, ci pentru a se dovedi care Dumnezeu era adevărat și care fals. Tinerii evrei au înțeles corect miza închinării.

După un dialog explicit cu împăratul despre fermitatea deciziei lor, tinerii au fost aruncați în cuptor. Dumnezeu i-a păzit într-un mod supranatural de puterea focului, a fost alături de ei într-un mod personal și, în final, ei au devenit mărturia vie a credincioșiei față de Dumnezeul lor. Nebucadnețar a recunoscut doar faptul că Dumnezeu celor trei era mai mare decât alți zei. Aceasta nu a implicat neapărat și o convertire spirituală...

Avem din nou o situație limită. Un test al credinței. De data aceasta, examenul credinței s-a ținut public, în văzul lumii și cerului. Cum de acești tineri credincioși au fost gata să-și dea viața pentru o convingere lăuntrică? Nu seamănă aceasta a habotnicie?

Lecția de azi este despre perseverența, neclintirea sau credincioșia în încercări. Cum să rămâi perseverent în credința ta chiar în focul încercărilor?

Comentariu suplimentar: Dialog și sincretism religios

Pretenția lui Nebucadnețar ca toți oamenii, indiferent de religie, să se închine aceluiași chip este o formă de sincretism manipulat politic. Facem aici o clarificare între ecumenism și sincretism. Ecumenismul este o mișcare religioasă cu scopul de unificare a

tuturor confesiunilor sub o singură Biserică. De-a lungul istoriei Bisericii au fost mai multe tentative ecumenice, dar toate au eşuat. Un motiv a fost și acela al amestecului politic. Sincretismul este o formă de ecumenism, dar e mai mult de atât: este încercarea de a aduna toate religiile sub o singură religie comună. Unii creștini au fost și sunt gata de a renunța la convingerile lor religioase de dragul unei unificări utopice. Ce li se cere cel mai des creștinilor în astfel de întâlniri cu iz sincretist este să renunțe la unicitatea lui Isus Cristos ca singurul Mântuitor și Mijlocitor între Dumnezeu și oameni. De aici până la combinații necurate între religie și politic nu este un mare pas. Din păcate, unele confesiuni creștine au făcut deja acest compromis. Dar, spre lauda lor, multe confesiuni evanghelice au refuzat sistematic intrarea în mișcările de unificare cu cei care nu împărtășesc aceleași convingeri doctrinare și etice bazate pe adevărul revelat în Sfânta Scriptură. În principiu, creștinii sunt pentru dialog, dar nu pentru sincretism. Convingerile adevărate nu se vor lăsa diluate indiferent de împrejurările religioase sau politice.

OBSERVAȚII PE TEXT

Ideea înălțării chipului de aur pentru închinare a fost a împăratului Nebucadnețar. Pare un act de semeție, specific oamenilor care trăiesc în viață pentru imaginea lor. Nebucadnețar avea clar intenții de a-și întări controlul prin a combina politica cu religia.

Întrebarea 1: *Ce caz asemănător ai putea repera în perioada Bisericii Primare?*

.....

.....

.....

Dezbatere: Comentați scuza următoare pe care o folosesc unii creștini atunci când fac anumite concesii în relația cu lumea: *Ne plecăm genunchii, dar nu inima!*

.....

.....

.....

Punctul central al narațiunii cade pe v. 17-18, când cei trei tineri au răspuns împăratului: „Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată... Și chiar de nu ne va scoate...” Dumnezeu are puterea, dar uneori nu vrea să o folosească. Credința lor era în Dumnezeu, nu în ce făcea Dumnezeu pentru ei.

Întrebarea 2: *Pe ce crezi că se baza afirmația acestor tineri?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Tinerii aceștia au fost buni profesioniști și buni credincioși (3:12). Sunt puțini cei care pot ține laolaltă cele două domenii ale vieții. Ești tu unul dintre aceștia?

Aplicația 1: *Înșiră secretele prin care poți împleni curat profesia ta și credința ta.*

.....

.....

.....

Citat:

Valorile noastre ultime se aleg pe măsură ce pe celălalt taler al cântarului crește prețul care se cere plătit pentru a ne păstra convingerile. (B. Fărăgău, Daniel, p. 86)

Încercarea celor trei tineri se încadrează în zona marilor încercări, numite și „încercări de foc”. Există un tip de credință care lucrează în foc. Ca principiu practic, speculând metafora focului, putem spune că Dumnezeu nu i-a eliberat din foc, ci în foc. Focul i-a adus în prezența divină (Isaia 43:1-2).

Aplicația 2: *Cum ai aplica pentru tine afirmația următoare: „Când umblăm prin foc pentru Isus, El va umbla în foc cu noi!”?*

.....

.....

.....

Ilustrație:

Episcopul anglican Hugh Latimer era un om curajos, care, mai presus de orice, se temea de Dumnezeu. Această „frică de Domnul” se vedea în îndrăzneala pe care o arăta în prezența regelui Henric al VIII-lea. Într-o zi de Anul Nou, în loc să aducă, după obiceiul vremii, un dar bogat regelui, i-a dăruit acestuia un Nou Testament, cu o pagină îndoită la pasajul din Efeseni 5:5, care spune: „Știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli n-are parte de moștenire în Împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.” Aceasta l-ar fi putut costa viața; dar regele, în loc să se mânie, i-a admirat curajul. Cu o anumită ocazie, când predica înaintea lui Henric, episcopul a spus tot ce i-a stat pe suflet, iar predica nu i-a plăcut regelui. Lui Latimer i s-a poruncit să predice din nou în Sabatul următor și să-și ceară iertare pentru ofensa adusă. După ce a citit textul, a început să predice astfel: „Hugh Latimer, știi tu în fața cui predici astăzi? În fața înaltului și puternicului monarh, a maiestății sale, care îți poate lua viața dacă îl ofensezi; prin urmare, ai grijă să nu rostești nici un cuvânt care ar putea dispăcea. Dar, Hugh, fii foarte atent! Nu știi tu Cine te trimite – al Cui mesaj îl rostești? Chiar al mărețului și puternicului Dumnezeu, care este atotprezent și

poate să-ți arunce sufletul în iad! Deci, ai grijă să-ți transmiți mesajul cu credincioșie.” Latimer a rămas credincios până la sfârșit, fiind ars pe rug în 1555.

Versetele centrale (v. 17-18): *Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălțat.*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTİÇE

NOTIȚE

CUM SĂ TRĂIEȘTI PRIN LAUDĂ CÂND EȘTI UMILIT?

Daniel 4

CITIREA TEXTULUI

Următoarea lecție nu vine de la Daniel sau de la prietenii lui. Vine de la un păgân, care a avut parte de un vis și care s-a împlinit întocmai. A fost umilit cum nu se gândea vreodată. Impactul acestei umilințe asupra vieții lui a fost atât de mare încât, după pocăință, s-a transformat într-un închinător entuziast la adresa lui Dumnezeu!

Poate umiliția să ne conducă la laudă? De ce anume depinde această transformare? Cel ce ne va povesti despre această experiență personală este împăratul Nebucadnețar.

Contextul

Al patrulea capitol din Daniel e un fel de autobiografie a lui Nebucadnețar. Între evenimentele din capitolul trei și patru au trecut peste 20 de ani. Timpul când au loc evenimentele descrise în acest capitol nu poate fi determinat cu certitudine. Nebucadnețar amintește de câteva realizări impresionante legate de Babilon (4:30), de aceea presupunem că visul lui și tot ce a urmat au avut loc într-o perioadă târzie a domniei lui. Istoricii au dovedit că Nebucadnețar a domnit 43 de ani, iar dacă interpretăm cele șapte vremuri care au venit peste el ca șapte ani (4:16), înseamnă că experiența visului a fost în al 35-lea an al domniei.

Împăratul scrie un mesaj care să fie citit de către toți oamenii, în care istorisește un vis și urmările acestuia. El își începe mesajul cu a descrie perioada de pace și prosperitate pe care a avut-o înainte de acest vis tulburător. Nici el, nici înțelepții Babilonului nu pot tâlcui visul. Spre deosebire de visul pe care l-a avut cu ceva ani în urmă (vezi capitolul 2), de data aceasta Nebucadnețar nu cere înțelepților

din jurul lui să detalieze conținutul visului, ci doar semnificația acestuia. Visul i-a provocat panică lui și curții regale. În final, când toți își arată neputința, intră în scenă din nou profetul Daniel. A fost ultima variantă poate pentru că Nebucadnețar a uitat de Daniel, sau, pur și simplu, nu a dorit să-i cunoască interpretarea, după umiliința trăită la primul vis.

Împăratul îi detaliază visul lui Daniel, numit aici Belțșatar. În vis, i-a apărut un copac mare și puternic, roditor, adăpostind sub umbra lui păsări și animale. Deodată, apare un străjer sfânt (un înger?). Acesta anunță tăierea copacului, rămânând doar trunchiul. Ciudățenia apare când mesagerul divin cere ca acest trunchi să fie legat cu lanțuri și abandonat. Dintr-odată totul se personifică. Inima de om a copacului uram să se transforme într-o inimă de animal timp de șapte vremuri. Străjerul anunță motivul acestei drame: toți cei vii să știe că Dumnezeu e suveran peste împărăția oamenilor, că orice împărăție este dată sau luată după buna Lui plăcere.

La finalul relatării visului, Nebucadnețar arăta neputincios și îngrijorat, de aceea apelează disperat la darul spiritual al lui Daniel. Întâi Daniel ezită, poate din respect, apoi îi dă tâlcuirea. Într-o expresie, totul suna ceva de genul: Tu ești omul acesta! Profetul identifică copacul ca fiind tocmai împăratul Nebucadnețar, care a avut parte de prosperitate și putere, însă urma să fie judecat și pedepsit. Scopul pentru care împăratul urma să fie pedepsit pentru nelegiuirile lui a fost ca acesta să se smerească, să recunoască autoritatea lui Dumnezeu, să se sfințească și să aibă milă de cei nenorociți. Altfel spus, judecata avea ca scop pocăința lui Nebucadnețar. Când Daniel îi cere să se pocăiască, nu înseamnă că judecata lui Dumnezeu va înceta, ci doar va scurta perioada pedepsei.

Visul se împlinește întocmai după un an de zile. Nebucadnețar n-a luat în seamă avertizarea îngerului și a prorocului, a arătat aceeași îngâmfare și aroganță. Cuvintele pline de trufie din autoanaliza împăratului au declanșat anunțul ceresc. Vestea pedepsei a sosit fulgerător (tot printr-un glas ceresc!), de data aceasta cu detalii. Biblia folosește o expresie cu tâlc: „chiar în clipa aceea s-a împlinit cuvântul ...”. S-ar părea că Nebucadnețar a avut o cădere mentală în scurt timp, pe care unii o numesc monomanie (obsesia unei singure idei). Oricum, ideea este că într-o astfel de stare mentală, bolnavul își poate imagina că e un animal, de aceea se poate comporta ca un animal. Starea lui Nebucadnețar a durat șapte ani... Imaginați-vă reacțiile celor de la curtea regală!

După trecerea celor șapte ani, Nebucadnețar își revine. Pedepsa nu i-a fost dată spre distrugere, ci spre restaurare. Primul lucru pe care îl face este să-L laude pe Dumnezeu și să-I recunoască suveranitatea. Odată ce mintea i s-a vindecat, statutul și toate drepturile regale i-au fost redată. Nebucadnețar recunoaște în finalul raportului că Dumnezeu poate să smerească pe toți cei ce umblă cu mândrie. A învățat să laude, dar numai după umilință.

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Doxologia (v. 1-3)
- 2) Conținutul visului (v. 4-18)
- 3) Interpretarea visului (v. 19-27)
- 4) Împlinirea visului (v. 28-33)
- 5) Urmărilor visului (v. 34-37)

Pentru prima oară avem un capitol compus sub influența unei experiențe venite de la un păgân. Capitolul conține, de fapt, o mărturie personală care încheie pelerinajul spiritual al lui Nebucadnețar. De la idolatrie și trăire în păcat, la închinarea adusă adevăratului Dumnezeu.

Mărturia a fost consemnată într-o scrisoare publică, un fel de circulară, poate și pentru a explica poporului motivul pentru care a lipsit atâția ani de la conducerea țării.

Mai observăm că acest capitol are doxologie atât la început, cât și la sfârșit.

Explicație: Doxologia (în gr. *doxa* = glorie; *logos* = vorbire) este partea din închinare în care se aduce slavă divinității.

Observăm că Nebucadnețar nu s-a smerit după avertizarea primită de sus. A fost nevoie de o intervenție în forță. Nu a înțeles că a te glorifica pe tine înseamnă a fura din gloria lui Dumnezeu.

Întrebarea 1: *De ce este așa de greu ca oamenii care au puterea pământească să recunoască puterea cerească?*

.....

.....

.....

Citat:

Există un cusur de care nu scapă niciun om din lumea aceasta; pe care oricine îl urăște când îl observă la altcineva; și de care mai nimeni, în afară de creștini, nu crede că se face el însuși vinovat. Am auzit oameni care recunosc că sunt țăfnoși, sau că nu pot rezista ispitei femeilor sau băuturii, sau chiar că sunt lași. Nu cred că am auzit pe unul care nu-i creștin recunoscându-și cusurul de care vreau să vorbesc. De asemenea am întâlnit foarte rar pe cineva care nu-i creștin și care să tolereze cât de cât acest cusur la alții. Nici un defect nu-l face mai neplăcut pe un om și, în același timp, nu este nici un altul pe care să ni-l trecem mai ușor cu vederea. Și cu cât cusurul propriu este mai dezvoltat în noi, cu atât el ne supără mai mult când se manifestă la alții. Defectul de care vorbesc este trufia sau îngâmfwarea, iar virtutea opusă lui este numită, în morala creștină, umilința. (C.S. Lewis, Creștinism pur și simplu, p. 156)

Din nou avem două teme mereu prezente în carte: suveranitatea divină și responsabilitatea umană.

Două principii biblice simple de reținut:

1. „Mândria merge înaintea pieirii, și trufia merge înaintea căderii” (Prov. 16:18).
2. „Smeriți-vă sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe” (1 Petru 5:6).

Întrebarea 2: *Sugerează o cântare cu această temă a smereniei și cântați-o împreună!*

.....

.....

Comentariu suplimentar: Convertirea lui Nebucadnețar?

Nu doar teologii, ci toți cei ce au citit acest capitol s-au întrebat dacă Nebucadnețar s-a convertit cu adevărat. Interpreții se împart în două. Unii sunt sceptici și spun că nu, Nebucadnețar n-a avut o experiență a convertirii. Motivul rezidă în faptul că, în discursul lui final, Nebucadnețar nu se referă la Dumnezeu ca la o ființă personală cu care are o relație personală. Dacă ar fi fost realmente convertit, adică schimbat fundamental în inima lui, de ce atunci Nebucadnețar nu a făcut ceva concret să demonstreze convertirea? De exemplu, ar fi putut accepta religia iudaică ca propria-i religie, sau ar fi putut elibera prinșii de război, sau ar fi arătat ceva semne în domeniul moral ca rod al regenerării interioare. Doar afirmațiile de la finalul pedepsei divine nu sunt suficiente. Alții însă sunt mai optimiști și spun că da, Nebucadnețar a avut o convertire autentică. În favoarea acestei poziții se atrage atenția asupra discernerii progresive a cunoașterii lui Dumnezeu. Apoi, cine a articulat o mai clară recunoaștere a suveranității divine raportată la viața lui ca Nebucadnețar? Puțini au fost cei care au acceptat realitatea omnipotenței divine ca el. Ce mai putem spune despre atitudinea lui de închinare și laudă totală față de Împăratul cerurilor!? De fapt, ce a dorit Dumnezeu de la el prin acest vis decât să se smerească și să se pocăiască? Atitudinea, limbajul și acțiunile duc înspre opinia că Nebucadnețar a făcut exact ceea ce Dumnezeu i-a cerut.

Dezbateri: Citiți împreună, analizați și decideți în grup care dintre cele două interpretări vi se pare mai bine susținută.

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Împăratul se plimba pe zid, privea toate palatele din Babilon de sus, le admira și se admira apoi și pe sine. Credea că tot ce a făcut în viața e meritul lui.

Întrebarea 3: *În ce domeniu din viața ta îți vine să te lauzi mereu cu realizările tale și accepți cu greu suveranitatea lui Dumnezeu?*

.....

.....

.....

Dumnezeu i-a vorbit lui Nebucadnețar într-un fel aparte pentru a-i transmite un mesaj special. În Iov 33:14-18 citim că Dumnezeu vorbește prin visuri și vedenii.

Întrebarea 4: *Ai putea împărtăși un vis prin care Dumnezeu ți-a vorbit ceva special și i-ar zidi spiritual pe ceilalți?*

.....

.....

.....

Versetul central (v. 27): *De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale și ai milă de cei nenorociți - și poate că ți se va prelungi fericirea!*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTIÇE

NOTIȚE

CUM SĂ TRĂIEȘTI VEGHETOR ÎNTR-O LUME UȘURATICĂ?

Daniel 5

CITIREA TEXTULUI

Vom învăța azi despre cum să fii atent cu lucrurile sfinte și să nu trăiești ușuratic. Suntem o privescătoare nu doar pentru oameni, ci și pentru cer. Dumnezeu așteaptă să onorăm tot ce îi aparține Lui. Dumnezeu nu se lasă batjocorit...

Lección de azi derivă dintr-un caz trist. Ne întristează oamenii care uită să dea slavă lui Dumnezeu în momente grele. Ușurătatea cu care se vorbește azi despre cele sfinte poate aduce oricând judecata divină. Cum, așadar, să trăim veghetori într-o lume ușuratică?

Contextul

Ospetele de la curțile regale din vremea lui Nabonidus și Belșatar (pe atunci doar coregent), sunt confirmate și de surse extrabiblice. Istoricii Herodot și Xenofon menționează despre banchetul din noaptea căderii Babilonului (probabil 12 oct. 529), cam la 30 de ani după evenimentele din capitolul 4.

În timpul ospățului, Belșatar își pierde simțul decenței, bea exagerat și spurcă împreună cu cheflii vasele sacre ale poporului Israel. În același timp, prin contrast, petrecăreții își laudă dumnezeii și idolii materiali. Nu faptul că împăratul și suita lui au băut din vasele de aur a fost sancționat de Dumnezeu, ci sfidarea deschisă, publică, programată față de El. Mai târziu, Daniel confirmă aceasta, când îi spune lui Belșatar că s-a înălțat împotriva Domnului cerurilor și că n-a slăvit pe Dumnezeul în mâna căruia este suflarea (v. 23). Suntem convingeți că Belșatar știa istoria și era conștient de actul profan pe care-l făcea.

Istoricii remarcă un alt detaliu: că Belșatar a dat un ospăț în timpul unui război. Armatele persane ale lui Cir erau campate în afara zidurilor orașului. Cu câteva zile în urmă, babilonienii au pierdut o bătălie cu perșii și Nabonidus, principalul conducător, a dat bir cu fugiții. Atunci, de ce Belșatar a făcut această greșală? Unii cred că ospățul era pentru a ridica moralul soldaților și poporului. Cetatea Babilon avea apă suficientă din Eufrat și mâncare strânsă de-a lungul anilor, de aceea Belșatar a încercat să inducă încrederea în forțele proprii, că indiferent cât ar dura asediul, ei sunt protejați. Alții cred că, întrucât Nabonidus fugise de două zile, Belșatar și-a sărbătorit încoronarea ca unicul rege al Babilonului. Nu știm sigur motivul, dar Belșatar trebuia să știe de căderea Babilonului, profețită atât de Daniel (cap. 2:36-45; cap. 8:1-4, 15-20), cât și de Isaia.

Mâna care a apărut misterios și înfricoșător de a scris pe tencuiala zidului din palatul regesc putea fi un capăt de mână sau numai degetele. Efectul a fost devastator. În acel moment, împăratul a îngălbenit. Din starea de euforie dată de alcool, a căzut într-o stare de tulburare și spaimă. A cerut interpretarea vedeniei, dar nimeni n-a fost în stare.

În această atmosferă sumbră, tensionată, apăsătoare se aud cuvintele împărăteșei, că există un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. Împărăteasa dă detalii măgulitoare despre Daniel. Istoria darului tâlcuirii viselor este evocată din nou. Daniel apare în fața împăratului și este rugat să interpreteze vedenia, cu oferta că va primi a treia poziție în imperiu. Se pare că Babilonul era condus atunci de un triumvirat: prima poziție o ocupase Nabonidus, a doua Belșatar, a treia era vacantă. Daniel refuză oferta promovării, dorind să sugereze că interpretarea va fi obiectivă, neinfluențată de răsplată.

Daniel începe să dea răspunsul, vorbind despre tatăl lui Belșatar și de experiența traumatică prin care a trecut acesta datorită îngâmfwării și împietririi duhului. Prorocul profită de impactul povestirii și se întoarce acuzator înspre Belșatar. Acesta a făcut aceeași greșală ca tatăl lui, dar pe lângă trufie a adăugat profanarea. De aceea Dumnezeu intervine și-i comunică acestuia prin înscrisul de pe zid că zilele domniei lui s-au încheiat și că împărăția va fi împărțită.

Tot ce a interpretat Daniel s-a întâmplat întocmai. Știm din istorie că Belșatar a pierdut Babilonul și a fost executat tot atunci de soldații medo-perși. Xenofon credea că ospățul dat în acea noapte a fost punctul nevralgic al lui Belșatar, speculat de perși ca să atace Babilonul și să-l cucerească.

O istorie tristă despre un rege frivol, ușuratic, care a sfidat sacrul. Ușurătatea te face neatent cu cele sfinte. Vegherea te va preveni să nu repeți greșeli fatale.

Comentariu suplimentar: Cuvintele de pe zid

Termenii folosiți pentru a descrie scrisul de pe zid au primit mai multe interpretări. Unii cred că sunt termenii folosiți atunci în evaluarea banilor, alții spiritualizează cele trei cuvinte și le leagă de atitudinea lui Belșatar. Probabil că a doua variantă justifică mai mult contextul. Daniel interpretează cele trei cuvinte asociindu-le cu faptele lui Belșatar. În principiu, cele trei cuvinte arată că Dumnezeu limitează timpul omului, că El îi cântărește greutatea morală și spirituală și că tot El îi decantează acțiunile. Posibil, de asemenea, ca acești trei termenii să se refere la trei momente din viața lui Belșatar: la trecut - când a fost numit rege; la prezent - când tocmai era evaluat; la viitor - când i s-a arătat destinul. Semnele evaluării vieții noastre de către Dumnezeu pot să vină în multe forme. Am văzut cum Dumnezeu vorbește prin visuri, prin vedenii și prin îngeri. Ca să știi că Dumnezeu îți analizează mereu viața nu trebuie să aștepti neapărat astfel de semne speciale. Un creștin astăzi are harul de a avea Duhul lui Dumnezeu în el. Avertizările din vreme ale Duhului, confruntarea păcatului, încercările îngăduite, mesajele intermediare de oamenii trimiși de El, cuvintele Scripturii etc. - toate îl pot ajuta pe creștin să se cerceteze pe sine însuși și să-și îndrepte viața.

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Profanarea vaselor (v. 1-4)
- 2) Pedeapsa pregătită (v. 5-12)
- 3) Pedeapsa anunțată (v. 13-28)
- 4) Pedeapsa aplicată (v. 28-31)

Interesant că se revine la vasele din Templul din Ierusalim, confiscate de Nebucadnețar. Au fost uitate ani de zile, apoi devin motiv de profanare, dar și de judecată.

După apariția mâinii care a scris pe zid și interpretarea lui Daniel, nu a mai acordat un timp îndelungat de pocăință lui Belșatar.

Întrebarea 1: *A fost ceva mult prea grav în atitudinea lui Belșatar care a anulat timpul de pocăință?*

.....

.....

.....

Ilustrație:

Viața fiilor lui Eli este cunoscută pentru ușurătatea cu care au tratat slujba de preot (1 Samuel). Amestecul lucrurilor sfinte de la Templu cu lăcomia lor a dus la pedepsirea lor și a tatălui lor. Dacă fiii lui Eli s-au dovedit ușuratici prin comitere, tatăl lor s-a dovedit ușuratic prin omitere. Lipsa intervenției la timp a dus la degenerarea situației, așa încât toți știau de acțiunile profanatoare ale fiilor lui Eli, numai el se făcea că nu știe nimic. Un tată care a pierdut autoritatea în familie din pricina comodității. Este o lecție avertisment pentru toți părinții care privesc ușuratic la responsabilitatea de a supraveghea familia. Prin mandat divin, un tată este numit să fie un preot și un prefect în casa lui.

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

În cazul lui Belșatar, Dumnezeu pedepsește profanarea mai repede decât se aștepta cineva. Pângărirea sau necinstirea lucrurilor sfinte limitează intervenția harului. Isus avertiza și El să nu aruncăm mărgăritarele sfinte înaintea porcilor...

Întrebarea 2: *Cum ai aplica această avertizare în viața ta?*

.....

.....

.....

Isus a vorbit mult despre veghere. Pavel aplică ideea vegherii la viața spirituală.

Întrebarea 3: *În ce domenii crezi că ești prea ușuratic?*

.....

.....

.....

Versetul central (v. 22): *Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor...*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTİÇE

NOTIÇE

CUM SĂ TRĂIEȘTI PLIN DE PACE ÎNTR-UN MEDIU OSTIL?

Daniel 6

CITIREA TEXTULUI

Nu puțini creștini trăiesc într-un mediu ostil, dușmănos. Sunt creștini care au parte de ură și antipatie chiar în casele lor, sau la locul de muncă, ori în școală. Până și vecinii se încruntă sau îi batjocoresc atunci când se duc în fiecare duminică la închinare. Cum să trăiești plin de pace în mijlocul dușmanilor?

Daniel ne va învăța ce trebuie să facem atunci când suntem ținta invidioșilor și batjocoritorilor. În ce i-a stat secretul păcii lăuntrice chiar și atunci când viața îi era în pericol?

Contextul

Un nou împărat, Dariu medul, apare pe scena istoriei și în cartea Daniel. De fapt, nu Dariu era stăpânul întregului imperiu, ci era Cir persanul. Dariu fusese numit un fel de împărat regional, un guvernator peste Babilon. Oricum, imediat după începerea domniei, acesta își organizează regatul. A numit 120 de dregători, iar peste ei trei căpetenii. Printre cei mai importanți oameni din conducerea administrativă a fost inclus și Daniel. Posibil ca numirea a trei căpetenii peste regat să aibă legătură cu triumviratul babilonian, un sistem de conducere prin trei lideri aflați într-un raport de autoritate bine definit. Ne gândim că Dariu auzise de capacitățile administrative și spirituale ale lui Daniel și de aceea s-a gândit să îl numească conducător peste dregători și căpetenii.

Intenția împăratului Dariu a născut invidia în ceilalți. Colegii lui Daniel și subordonații lui s-au alertat și s-au unit să scape de el. I-au monitorizat toate acțiunile, i-au înregistrat fiecare cuvânt, i-au supravegheat îndeaproape toate conturile financiare etc. Invidia este

adesea creativă și perseverență în scopurile ei rele. Invidioșii sunt foarte bine informați despre ținta invidiei lor.

La această dimensiune socio-politică trebuie s-o adăugăm și pe cea spirituală. Daniel era cunoscut de zeci de ani ca un om curat moral și credincios Dumnezeului său. Aceasta a trezit un nou tip de ostilitate din partea necredincioșilor. Tagma invidioșilor știa totul despre ritualurile religioase ale lui Daniel, pe care, de altfel, nu și le-a ascuns niciodată. Ei știau că Daniel n-ar fi renunțat niciodată la viața lui devoțională. De aceea, au ajuns la concluzia că singurul mod de a-l înlătura pe Daniel era să găsească ceva în legea lui și care să nu fie în concordanță cu legea perșilor. N-au găsit nimic în legea mezilor și perșilor care să contravină legii mozaice, dar puteau inventa ceva, nu-i așa? În mod ironic, singurul mod prin care aceștia îl puteau face pe Daniel să apară imoral era să îi exploateze într-un mod viclean moralitatea. Ce-ar fi să se folosească de integritatea lui morală ca să-l portretizeze drept imoral? De aceea, toți acești funcționari invidioși, mânați de același sentiment de ciudă față de aceeași persoană, s-au dus la Dariu cu o propunere perfidă. Ce-ar fi ca el, Dariu, să oprească toate rugăciunile celor din imperiu timp de o lună, iar în acest timp singura ființă venerată ca reprezentantă a divinității să fie împăratul? Oricine ar face altfel, urma să fie omorât pentru sfidarea autorității statale și a împăratului. Invidioșii au sugerat, de fapt, că o astfel de lege avea rațiuni politice și funcționa ca un test al loialității față de noua guvernare. Lui Dariu i-a plăcut ideea pe linie politică și a semnat decretul. Nu știa însă că era o lege cu două tăișuri.

Daniel află de decret, dar nu se panichează, rămâne plin de pace și își continuă rugăciunile de trei ori pe zi. Uimitoare imagine a unui profet bătrân liniștit în mijlocul unei lumi agitate. Dușmanilor nu le-a fost greu să îl prindă în flagrant, pentru că știau exact orele când Daniel se ruga. Planul a funcționat, Daniel a fost pârât împăratului. Nu mai era nimic de făcut. Complotul a reușit, Daniel trebuia aruncat în groapa cu lei.

Când Dariu a auzit acuza pârâșilor, Biblia spune că s-a mâhnit. S-a mâhnit pentru că a realizat capcana. De fapt, decretul nu era pentru cinstirea lui, ca rege, ci era pentru eliminarea din invidie a unui rival. Împăratul s-a consumat toată noaptea, gândindu-se la ce a făcut. A dorit să-l scape pe Daniel, dar numai o minune putea face asta. Și minunea a venit! Faptul că împăratul s-a întors dimineața devreme să vadă ce s-a întâmplat cu Daniel și faptul că l-a strigat ca și cum acesta l-ar auzi arată o credință incipientă în inima întristată a lui Dariu. Răspunsul

și mărturia lui Daniel din groapă au adus o mare bucurie în inima lui Darius. Protecția și salvarea lui au venit „pentru că avusese încredere în Dumnezeuul său” (v. 23).

Toți pâ râșii și dușmanii lui Daniel au fost omorâți (cf. Prov. 28:10), iar Darius a declarat într-o scrisoare adresată tuturor din imperiu că Dumnezeuul lui Daniel este Dumnezeuul cel viu și împărăția Lui e veșnică, că Dumnezeuul acesta face semne și minuni în cer și pe pământ. Însă, cu toate că Darius îl pune pe Dumnezeuul lui Daniel deasupra altor dumnezei, nu-L declară ca singurul Dumnezeu adevărat. Darius doar îi atenționează pe oameni să se teamă de Dumnezeuul lui Daniel, în contrast cu Nebucadnețar care a cerut tuturor din împărăție să se închine și să-L laude pe Dumnezeuul lui Daniel.

Aici se încheie partea istorică, narativă și biografică din cartea Daniel.

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Complotul (v. 1-9)
- 2) Capcana (v. 10-18)
- 3) Credincioșia (v. 19-24)
- 4) Consecințele (v. 25-28)

Capitolele 3 și 6 din Daniel seamănă în multe privințe. Paralela ne ajută la a înțelege cum funcționează credința în mijlocul încercărilor.

- În ambele cazuri, alegerea era între loialitate față de legea pământescă sau loialitate față de legea cerească.
- În ambele cazuri, motivația acuzatorilor era gelozia și invidia profesională.
- În ambele cazuri, credincioșii au fost salvați prin intervenție supranaturală, mai precis prin apariția unui mesager divin.
- În ambele cazuri, rezultatul a fost un decret care proslăvea puterea și măreția lui Dumnezeu.

Punctul central al narațiunii rămâne același ca în toată cartea: suveranitatea lui Dumnezeu. Când împărățiile se suprapun, una trebuie

să iasă biruitoare. Avem acum împărăția lui Darius în plan istoric și Împărăția lui Dumnezeu în plan meta-istoric. În lunga lui viață de peste 80 de ani, Daniel nu a subordonat niciodată Împărăția lui Dumnezeu altor împărății. Nu a făcut-o nici acum, cu riscul pierderii vieții.

În ciuda manipulărilor omenești, pentru Daniel, legea Domnului se situează deasupra legii mezilor și perșilor. Când împărățiile sau legile intră în conflict, decizia ne aparține.

Întrebarea 1: *Împărtășește cu ceilalți un caz în care o lege omului a intrat în conflict cu legea Domnului. Cum ai rezolvat dilema?*

.....

.....

.....

Comentariu suplimentar: Mărturia publică

Termenii folosiți pentru a descrie scrisul de pe zid au primit mai multe interpretări. Unii cred că sunt termenii folosiți atunci în evaluarea banilor, alții spiritualizează cele trei cuvinte și le leagă de atitudinea lui Belșatar. Probabil că a doua variantă justifică mai mult contextul. Daniel interpretează cele trei cuvinte asociindu-le cu faptele lui Belșatar. În principiu, cele trei cuvinte arată că Dumnezeu limitează timpul omului, că El îi cântărește greutatea morală și spirituală și că tot El îi decantează acțiunile. Posibil, de asemenea, ca acești trei termeni să se refere la trei momente din viața lui Belșatar: la trecut - când a fost numit rege; la prezent - când tocmai era evaluat; la viitor – când i s-a arătat destinul. Semnele evaluării vieții noastre de către Dumnezeu pot să vină în multe forme. Am văzut cum Dumnezeu vorbește prin visuri, prin vedenii și prin îngeri. Ca să știi că Dumnezeu îți analizează mereu viața nu trebuie să aștepti neapărat astfel de semne speciale. Un creștin astăzi are harul de a avea Duhul lui Dumnezeu în el. Avertizările din vreme ale Duhului, confruntarea păcatului, încercările îngăduite, mesajele intermediare de oamenii trimiși de El, cuvintele Scripturii etc. – toate îl pot ajuta pe creștin să se cerceteze pe sine însuși și să-și îndrepte viața.

Întrebarea 2: *Cât de greu îți este să te rogi în public, mai ales când nu ești într-o biserică?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Un caracter puternic e predictibil.

Despre Daniel ni se spune că se ruga: (1) cu fața spre Ierusalim, (2) în genunchi și (3) de trei ori pe zi. Biserica în primele veacuri obișnuia să se roage de cinci ori pe zi la ore prestabilite.

Dezbateri: Crezi că ar trebui să reintroducem momente de rugăciune la ore exacte în timpul zilei?

.....

.....

.....

În fața ostilității și chiar a morții, Daniel nu-și pierde pacea, rămânând neclintit în dedicarea sa față de Cel divin. În final, ca răspuns la credința robului Său, Dumnezeu nu închide doar gura leilor, ci și gurile celor care au mărturisit strâmb împotriva acestuia. Aceeași atitudine a avut-o Isus în fața acuzatorilor (Marcu 14:61-62).

Întrebarea 3: *Când ești invidiat sau batjocorit pentru credința ta, în ce situații e bine să taci și în ce situații e bine să vorbești?*

.....

.....

.....

Citat:

„Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi” (1 Petru 4:14), indiferent unde sunteți: în cuptorul cu foc, în groapa cu lei, în fața neamurilor care vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, în fața unor stăpâni greu de mulțumit sau în fața unor soți care trebuie câștigați la ascultare de Cuvânt. Cel care preferă groapa cu lei în locul lepădării de Domnul nu va fi dat de rușine. (B. Fărăgău, Daniel, p. 151)

Versetul central (v. 10): *Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte.*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTIȚE

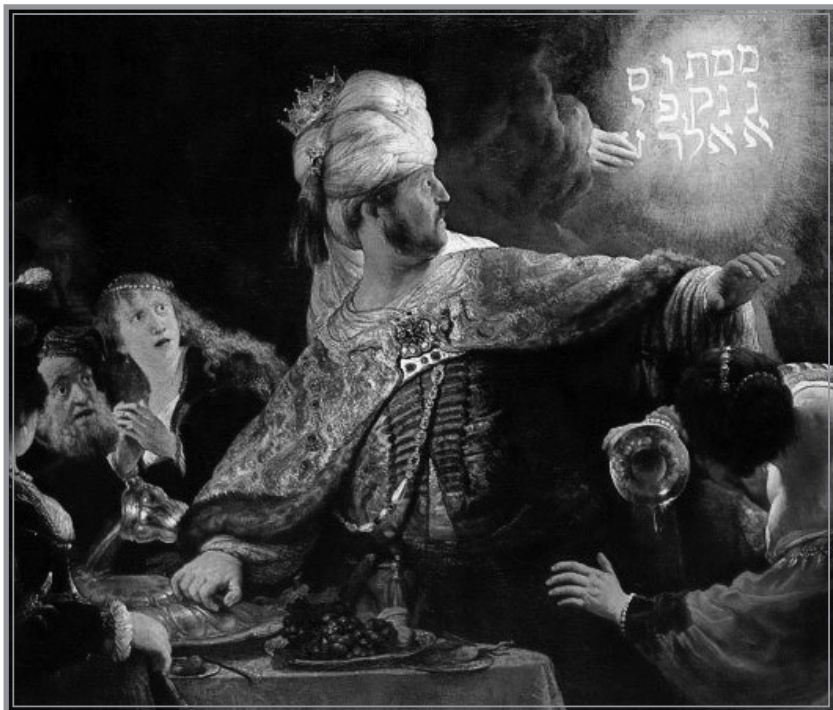
NOTİÇE

Rembrandt, *Daniel și Cir în fața idolului*

Catacomba Priscilei din Roma, *Cei trei tineri din cuptor*

Rembrandt, *Ospățul lui Belșazar*

Rubens, *Daniel în groapa cu lei*

II. DANIEL ÎN LUMEA LUI DUMNEZEU

CAP. 7 - 12

CUM JUDECĂ DUMNEZEU PUTERILE LUMII?

Daniel 7

CITIREA TEXTULUI

Intrăm în partea a doua a cărții lui Daniel, mai profetică și misterioasă. Visurile și vedeniile lui Daniel ne vor ridica deasupra istoriei și ne vor arăta cum se vede istoria de acolo, de sus. Văzând viața așa cum o vede Dumnezeu, inimile noastre se vor întări în credință și vom privi înainte cu speranță.

Vom studia azi despre cum se manifestă puterea lui Dumnezeu în lume. Noi putem înțelege acum ce și-au dorit mulți să înțeleagă în vremurile de atunci. Ce har avem să-L vedem pe Dumnezeu la lucru, judecând lumea după dreptate!

Contextul

Cu acest nou capitol lăsăm literatura narativă și intrăm în literatura profetică, apocaliptică. Dacă în prima parte am văzut triumful credincioșilor într-o lume ostilă, în cea de-a doua parte a cărții vom vedea suferința credincioșilor, dar sub supravegherea divină.

Cartea Daniel este intrinsec legată de cartea Apocalipsa, mai ales prin partea ei profetică. Unele teme apocaliptice din capitolele precedente se continuă. La fel continuă și tema dominantă a cărții: suveranitatea lui Dumnezeu în istorie. Ceea ce apare distinctiv în cea de-a doua parte a cărții este strămutarea luptei împotriva răului din planul istoric în cel meta-istoric. Deodată, perspectiva asupra evenimentelor istorice se schimbă. În spatele conflictului uman ni se revelează realitatea unui conflict cosmic. De asemenea, sub aceeași temă a suveranității avem promisiunea judecării. Dumnezeu ne asigură că cei credincioși care au suferit pentru credința lor vor fi răsplătiți atât prin judecarea păcătoșilor, cât și prin noua viață care îi așteaptă.

În prima parte a capitolului (v. 1-14), Daniel îi prezintă cititorului împărățiile depravate ale oamenilor, de aceea vedenia include patru fiare ieșite din mare. În cea de-a doua parte a capitolului, Daniel îi prezintă cititorului marșul și victoria împărăției cerești. Avem astfel descrisă lucrarea răului pe pământ și lucrarea binelui din cer.

Două personaje cerești domină vedenia: Cel îmbătrânit de zile și Cel ca un fiu al omului. Cel îmbătrânit de zile îl reprezintă pe Dumnezeu în rolul de judecător. Este înfățișat ca un bătrân înțelept, stând pe un tron de judecată, în fața miilor de slujitori. Cel ca un fiu al omului este prezentat venind pe norii cerului, având prerogativele unui urmaș plin de autoritate. Astfel se anticipează punctul culminant al vedeniei: victoria finală a Împărăției lui Dumnezeu (v. 15-28). Întâi, Cel îmbătrânit de zile va face dreptate sfinților, iar sfinții vor lua sub control împărăția. În final, va veni judecata divină, care va limpezi scena istoriei.

Toate aceste etape reliefează din nou suveranitatea divină, un Dumnezeu aflat în control, pregătind judecata și, în cele din urmă, instaurarea împărăției Lui între oameni.

Comentariu suplimentar: Împărăția lui Dumnezeu

Viziunea lui Daniel ne prezintă Împărăția lui Dumnezeu care va zdrobi împărățiile lumii. Instaurarea acestei Împărății și distrugerea împărățiilor rele nu este un eveniment instantaneu. Timpul și modul în care va veni această împărăție nu sunt descrise în carte. Daniel pare mai mult preocupat cu sfârșitul, nu cu mijloacele care aduc sfârșitul. De aceea, nu pare să facă vreo diferență între prima și a doua venire a împăratului Mesia. În carte, citim întâi despre cea de-a patra fiară (adică un imperiu, o împărăție), care va persecuta o perioadă poporul ales, al sfinților. Însă, în final, datorită dreptății lui Dumnezeu, sfinții vor prelua stăpânirea. Interpreții biblici cred că această Împărăție biruitoare trebuie asociată lui Mesia. Atunci când va veni Mesia, Unsul lui Dumnezeu cel așteptat, profeția se va împlini în persoana Lui, dar nu se va epuiza odată cu venirea Lui. De aceea, sensul Împărăției trebuie înțeles în două etape: întâi se referă la domnia spirituală prezentă adusă de venirea lui Mesia, apoi se referă la domnia spirituală în glorie. Vorbim așadar despre Împărăția lui Dumnezeu sau domnia Lui, care se extinde acum printre oameni prin lucrarea și persoana lui Mesia, înainte ca să asistăm la o apariție glorioasă a acestei Împărății la sfârșitul veacurilor. Astfel, Împărăția nu e un concept abstract, cu referire la o stăpânire universală, ci este un concept

dinamic, care lucrează în și printre oameni. Împărăția lucrează chiar acum, aducând oamenii sub stăpânirea lui Dumnezeu. Un exemplu este dat în lucrarea lui Isus Cristos, prin distrugerea lucrărilor demonice, legarea satanei și invadarea domeniului satanic (vezi Matei 11:5; 12:22-37; Luca 10:18). Astfel, Împărăția lui Dumnezeu este domnia Lui răscumpărătoare, prezentă activ între oameni, care, deși va apărea ca un act apocaliptic la sfârșitul veacurilor, a venit deja în istoria umană în persoana și lucrarea lui Isus, pentru a birui răul, a elibera oamenii de puterile demonice și a-i duce sub stăpânirea lui Dumnezeu. Acestea sunt cele două momente ale împărăției: împlinirea în istorie și consumarea la sfârșitul istoriei (Marcu 4:26-32).

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Vedenia care aduce groază (v. 1-8)
- 2) Venirea care aduce speranță (v. 9-14)
- 3) Victoria care aduce dreptate (v. 15-28)

Daniel 7 descrie un vis și este un capitol de tranziție. Capitolul se împarte în trei părți, cea de-a treia parte funcționând ca interpretare a primelor două părți.

Cornul cel mic – a primit diverse interpretări: Cezarii imperiului roman, Antihristul, papalitatea, Fiara din Apocalipsa etc.

Trei prezențe legate între ele de aceleași obiective.

1) *Cel îmbătrânit de zile*

Imaginea plină de noblețe a Celui îmbătrânit de zile este complet opusă imaginii fiarelor grotești ieșite din mare. Ideea de „îmbătrânit” se referă probabil la o viață fără sfârșit (Ps. 9:7; 29:10; 90:2; 93:2). Apariția Lui inspiră la venerare și transmite sentimentul gravității și demnității. Imaginea este întărită de prezența hainelor albe și a laitmotivului luminii, simbol al purității și adevărului. Asocierea focului cu Dumnezeu trimite întâi la judecată, dar și la prezența sfințitoare, glorioasă a ființei Lui. Focul simbolizează

puterea divină irezistibilă, de aceea consumă tot ce e păcătos și ostil caracterului sfânt al lui Dumnezeu. Asta explică de ce acțiunea preponderentă în acest capitol este cea a judecății (Ps. 50, 82; Ioel 3:2).

Întrebarea 1: *Cum ai explica în cuvintele tale sfințenia lui Dumnezeu?*

.....

.....

.....

2) *Ca un fiu al omului*

Personajul ceresc ce seamănă cu un fiu al omului este subordonat Celui îmbătrânit de zile. Dacă Cel îmbătrânit de zile judecă, Cel ca un fiu al omului primește domnia. Imaginea venirii Lui pe norii cerului ne trimite la stâlpul de nor din istoria eliberării israeliților de sub egipteni (Exod 13:21-22; 14:19-20), la norul în care a coborât Dumnezeu sau a acoperit Templul (Exod 34:5; 40:34-38). Dintre toate variantele de interpretare, una se desprinde clar: El este Mesia, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. De aceea, venirea pe nori ne trimite la momentul revenirii lui Mesia pentru judecata finală.

Întrebarea 2: *Care text din Scriptură crezi că Îl descrie cel mai bine pe Isus ca judecător?*

.....

.....

.....

3) *Sfinții Celui preacînt*

Despre ei știm că: aparțin lui Dumnezeu, sunt caracterizați de sfințenie, suferă pentru credință, primesc împărăția veșnică și li se va da judecata. Diferența față de Cel care seamănă cu un fiu al omului este că acești sfinți sunt doar o comunitate pământească și sunt par-

te a istoriei aici jos. Când primesc domnia, aceasta va fi pe pământ, la fel ca și suferințele lor.

Întrebarea 3: *Ai cunoscut în viața ta un creștin care a suferit mult pentru credința lui? Poți să povestești celor din grup experiența?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Un leitmotiv ce străbate întreaga Biblie este acela al lui Dumnezeu care stă pe scaunul de domnie și judecă (v. 9-10).

Întrebarea 4: *Cum crezi că o viziune despre un Dumnezeu atotputernic ne poate da astăzi speranță și stabilitate?*

.....

.....

.....

Ilustrație:

Chiar înainte de anul 2000, în lumea economică se vorbea mult despre apariția unui virus informatic pe internet, cu numele Y2K, care ar fi dat peste cap toate computerele lumii și, implicit, toate tranzacțiile, creând un haos inimaginabil, un semn al sfârșitului lumii. Un scriitor creștin a stat de vorbă cu un editor de la o mare editură despre acest subiect. Acesta, foarte relaxat, i-a povestit cum el nu avea frică de virus. Ba mai mult, a transformat toată povestea într-un câștig. „Cum așa?” – a întrebat scriitorul creștin. Răspunsul l-a uimit. „Vom câștiga mult, pentru că este anul în care vindem

frică!” Se referea, evident, la frica multor oameni care vor cumpăra cărți ca să afle cum va fi sfârșitul lumii...

Dumnezeu este prezent în lumea Lui și mai ales lângă copiii Săi.

Întrebarea 5: *Care sunt acțiunile lui Dumnezeu în favoarea sfinților menționate în acest capitol?*

.....

.....

.....

Împărăția lui Cristos se va desfășura cu putere și glorie la finalul istoriei. Destinul nostru este legat de destinul lui Cristos.

Întrebarea 6: *Care text din Noul Testament vorbește răspicat despre faptul că sfinții vor împărăți împreună cu Cristos?*

.....

.....

.....

Versetul central (v. 22): *...până când a venit Cel îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui preainalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTİÇE

NOTIȚE

CUM CONFRUNTĂ DUMNEZEU NAȚIUNILE?

Daniel 8

CITIREA TEXTULUI

Am văzut cum Daniel a primit darul de la Dumnezeu de a tălmăci visurile sau vedeniile altora. De data aceasta, Daniel cere explicații despre vedenia pe care nu altul, ci el însuși a primit-o de la Dumnezeu. Gavril (vom prefera de acum înainte Gabriel), îngerul Domnului, îi aduce interpretarea, care îl prezintă pe Dumnezeu confruntând națiunile rele din lumea Lui. El nu este o ființă inactivă, distantă, privind doar la istorie. Dumnezeu este implicat în derularea istoriei, chiar în detalii.

Vom învăța azi ce înseamnă să crezi într-un Dumnezeu suveran peste națiuni. Nu doar peste oameni! Ci peste națiuni! Călăuză ne va fi Daniel și vedenia lui, pentru că de sus istoria se vede altfel.

Contextul

Vedenia consemnată de Daniel în capitolul 8 i-a fost dată cam în aceeași perioadă cu cea din capitolul 7, adică în al treilea an de domnie al lui Belșațar. Realitatea răului uman este reprezentată aici de o luptă între animale. E vorba de națiuni care se vor ridica în viitor și vor fi națiuni violente. Daniel vede un berbec cu două coarne foarte agresiv și arogant. În scenă apare însă un țap cu un corn mare între ochi care-l distruge pe berbec. Cornul cel mare se frânge din trufie, în locul lui apărând patru coarne mari, iar dintr-unul ieșind un corn mic. Acesta a creat cele mai mari probleme, mai ales poporului lui Dumnezeu. Cornul cel mic smulge jertfa necurmată și surpă locul Locașului sfânt din țara minunată.

Daniel aude un dialog în cer despre perioada cât va dura urâciunea pustiirii. Nu înțelege mare lucru, dar ajutorul vine de la îngerul Gavril. Vedenia este importantă, îi explică îngerul, pentru că are în vedere vremea sfârșitului. Apoi vin detaliile legate de vedenie, în care animalele

reprezentau națiuni și conducători. Se pomenește despre mezi și perși, despre greci, despre urmașii lor... Toate profețiile s-au împlinit în cele mai mici amănunte. Punctul culminant al evoluției profeției îl vizează pe împăratul fără rușine și viclean, dar care va cădea din îngâmfare, zdrobit „fără ajutorul vreunei mâini omenești” (v. 25). Viziunea se încheie așadar cu înfrângerea cornului celui mic, iar prăbușirea lui va fi intervenția directă a lui Dumnezeu

Tabloul istoriei care urma să se deruleze conform vedeniei conținea tot ce era de așteptat: dușmanii poporului ales, poporul ales care suferă, Dumnezeu care intervine, semnele harului etc. Important este că Dumnezeu pune limită răului. Prezicerile din Daniel asupra victoriilor temporare ale răului sprijină acest principiu. Toate națiunile își au vremea lor. Așa a fost cu cele menționate de-a lungul cărții lui Daniel: Babilonia, Medo-persia, Grecia sau Roma. Răul este înlăturat și zdrobit în etape.

Vedenia te învață că Dumnezeu este Cel care ridică și Cel care coboară împărați sau împărății. În toate profețiile, niciodată răul n-a avut ultimul cuvânt. Dumnezeu pune limite răului, dar și cunoaște finalul răului. Aceasta ne dă răbdare și încredere când va trebui să confruntăm răul.

Comentariu suplimentar: Jertfa necurmată

În cartea Leviticul citim că focul de la altar trebuia să ardă neîn-cetat (Levitic 6:12-13). Era un simbol și o condiție a prezenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Marele preot aducea prima jertfă dimineața și ultima jertfă seara, iar între acestea se aduceau pe altar toate celelalte jertfe. Încetarea jertfelor aduse de către Marele Preot pe altar era semnul încetării prezenței divine între ei. Domnul Isus face referire la vedenia avută de Daniel (Matei 24:15-16), ceea ce confirmă nu doar autenticitatea acestor scrieri, ci și faptul că această profeție este parte a istoriei reale a poporului Israel.

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Vedenia (v. 1-14)
- 2) Interpretarea (v. 15-27)

Începând din capitolul 8 până la sfârșitul cărții Daniel, textul original a fost scris în limba ebraică, accentul căzând pe planul lui Dumnezeu pentru evrei. Folosirea limbii aramaice imperiale pentru a o mare parte a textului cărții Daniel este o dovadă a datării cărții în perioada de maximă circulație a acestei limbi, adică înainte de expansiunea culturii grecești din secolul IV (î.Cr.).

O paralelă între capitolul 7 și 8 ajută:

Asemănări:

- Ambele capitole consemnează prezența animalelor, reprezentând împărățiile pământului.
- Ambele capitole menționează cornul care iese din aceste animale.
- Ambele capitole descriu ostilitatea dintre lumea pământească și cea divină.

Deosebiri:

- Natura animalelor - în capitolul 7 găsim animale grotești, pe când în capitolul 8 găsim animale normale.
- Profeția din capitolul 7 e numită vis, iar cea din capitolul 8 vedenie. Distanța nu e atât în formă sau conținut, ci în modul în care profeția i-a fost dată lui Daniel.

Întrebarea 1: *Poți explica diferența între un vis și o vedenie?*

.....

.....

.....

Istoricii cred că bătălia menționată în Daniel 7, care a fost pornită de cornul cel mic, se referă la persecuția pornită de Antioch al IV-lea împotriva evreilor, undeva la mijlocul secolului al II-lea î.Cr. Acest război va fi descris în detaliu în cap 10.

Desfășurarea evenimentelor istorice simbolizează încercarea de a-L înlătura pe Dumnezeu de pe tronul universului. Profeția surprinde o realitate pământească, dar și o una cerească: Cel preînalt nu poate fi

înlăturat pentru că doar El stăpânește pe pământ. El ridică și coboară pe împărați. Acțiunile acestea nu sunt guvernate de vreun capriciu, ca la oameni, ci vin ca un răspuns la binele sau răul care se face pe pământ. Faptul acesta se aplică inclusiv poporului lui Dumnezeu, adică sfinților Lui.

Întrebarea 2: *Ai putea numi trei lideri politici care de-a lungul secolului XX au căutat să conducă națiuni, dar fără Dumnezeu?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Chiar și atunci când marile imperii ale lumii se prăbușesc, Dumnezeu rămâne în control.

Aplicație: *Numește trei dintre cei mai influenți conducători de națiuni din istoria lumii care au crezut în Dumnezeu!*

.....

.....

.....

Ilustrație: *Cât de măreț e Dumnezeu - Costache Ioanid*

Cât de măreț e Dumnezeu!
Văd marea cu talazuri grele,
mă-nalț pe munții de bazalt
și-mi zboară gândul printre stele,
tot mai înalt.

Ce împărat își duce-oștirea
spre un gigantic apogeu?

Acel ce-a pus în goluri firea,
Acel ce-a scris oricui menirea,
mai mult decât nemărginirea,
e Tatăl meu!

Cât de temut e Dumnezeu!
Vuiiau de pe Sinai ecouri
când glasul Domnului vorbea,
iar Moise-nainta prin nouri
și tremura...

La Tronul Alb se strâng sfielnic
voievozi de foc din Empireu.
Și heruvimii vin cucernic,
slăvind Eternul Vistiernic.
Și-acest Stăpân Atotputernic
e Tatăl meu!

Și cât de bun e Dumnezeu!
Chiar dacă stelele bătrâne
tot au o vreme când se-aștern,
dar cine în Isus rămâne
e-un fiu etern!

Și-n fața slavei sclipitoare,
în ceasul lumii cel mai greu,
când cei ce-au dat pe sfinți la fiare
vedea-vor Forța Creatoare,
eu voi șopti cu adorare:
E Tatăl meu...

Versetul central (v. 19): ... *vedenia aceasta privește vremea sfârșitului.*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIÇE

CUM RĂSPUNDE DUMNEZEU MIJLOCIRII CREDINCIOȘILOR?

Daniel 9

CITIREA TEXTULUI

Trecuseră 66 de ani de când Daniel era în robie, dar dorința să se întoarcă în țara lui, ca să se închine în Templul Dumnezeului lui, nu i s-a stins. Nu i s-a stins nici dragostea de Scripturi, așa că, în timp ce citește scrierile prorocului Ieremia, i se aprinde din nou speranța. A întrevăzut ceva în acele profeții. De aceea, Daniel se roagă ca niciodată! Dumnezeu trebuia să-i dea un răspuns. Iar răspunsul a venit tocmai printr-un înger.

Vom învăța azi despre puterea rugăciunii. Daniel ne va învăța de ce și cum trebuie să mijlocim pentru oameni. Speranța moare ultima, nu-i așa?

Contextul

Al nouălea capitol din Daniel este unic. Conține o rugăciune de mijlocire a profetului cum rar întâlnești pe paginile Scripturii. Tot aici găsim una dintre cele mai importante profeții, numită și „profeția celor șaptezeci de săptămâni”, cu referire la poporul ales.

Ne găsim în perioada de după căderea Babilonului în mâinile mezilor și perșilor, în conformitate cu vedeniile primite de Daniel (7:1,5; 8:1,20). Belșatar, împăratul Babilonului, a fost capturat și ucis la scurt timp după ce Daniel descifrase scrierea misterioasă de pe peretele sălii unde s-a ținut ospățul profanator (5:30). Istoria se desfășura întocmai cum au fost vedeniile.

Daniel s-a uitat la vremuri și a înțeles că, sub dominația medo-personă, se arată semne ale relaxării politice, de aceea visul repatrierii evreilor putea deveni realitate. Știa, de asemenea, din prorociile lui Ieremia că pedeapsa Domnului pentru poporul evreu avea o limită. Nu

cumva această limită se apropia? Speranța renaștea în sufletul lui, după zeci de ani de robie. Daniel a avut un moment de descoperire personală. A înțeles că prorocia repatrierii se poate concretiza printr-o rugăciune de mărturisire. Și Daniel începe o rugăciune de identificare cu păcatele poporului evreu și cere îndurare și iertare. Cuvintele rugăciunii sunt sfâșietoare! Numai un adevărat conducător putea să adune într-o rugăciune o istorie întregă a unei nații și să vadă ce trebuie făcut.

Partea a doua a capitolului înregistrează profeția primită de la îngerul Gabriel. Istoricii recunosc în ea evenimente cunoscute și din alte surse. Acuratețea acestor profeții conving despre autenticitatea lor și dau sentimentul prezenței suverane a lui Dumnezeu în viața poporului Israel și a altor popoare.

Întrebarea 1: *Ce expresii din rugăciunea lui Daniel scot în evidență suveranitatea lui Dumnezeu în istoria poporului evreu?*

.....

.....

.....

Comentariu suplimentar: Rugăciune și providență

Există legătură între providența divină și rugăciunea umană? Cine crede în existența unui Dumnezeu suveran, crede și în providența divină. Providența înseamnă că Dumnezeu este atotcunoscător și atotprezent și că El este direct implicat în viețile oamenilor. Dumnezeu planifică rolul și scopul final al fiecărui lucru. Stăpânirea lui Dumnezeu înseamnă că El continuă să conducă toate lucrurile pentru împlinirea planului Său, în deplin acord cu legile naturii stabilite de Dumnezeu. Atunci, ce rost mai are rugăciunea? Providența afirmă că există o ordine cu scop a tuturor evenimentelor din istorie, că nimic nu se întâmplă datorită șansei. Providența însă te îndeamnă la participare. Putem participa la istoria lumii prin rugăciune! Deci, roagă-te lui Dumnezeu pentru că El este în control absolut și este prezent personal în istorie. Pe de o parte, rugăciunea nu schimbă scopul lui Dumnezeu, ci este un simplu instrument prin care El își exercită controlul asupra lumii. Pe de altă parte, Dumnezeu nu are nevoie de rugăciunile

noastre pentru a conduce lumea, dar noi avem nevoie de rugăciune ca să fim schimbați de El. Da, poți contribui modest la cursul evenimentelor prin acțiune și prin rugăciune! Iată cum felul în care înțelegi providența îți afectează rugăciunea.

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Cadrul istoric (v. 1-2)
- 2) Rugăciunea de mărturisire (v. 3-19)
- 3) Descoperirea îngerului (v. 20-27)

Primele versete din capitol sunt narațiuni, urmate de un fel de psalm de jale, apoi de o profeție.

Studierea Scripturii l-a dus pe Daniel la rugăciune. Rugăciunea înseamnă speranță că Dumnezeu ascultă. Daniel a primit lista de rugăciune din cărțile lui Moise și motivul rugăciunii din cartea lui Ieremia.

În rugăciunea lui Daniel se pomenesc mai multe păcate pe care le-a făcut poporul în trecut. Unele s-au repetat în robie și după robie. Profeția care vine după rugăciune menționează mai multe feluri de păcătuire a poporului.

Întrebarea 2: *Ce fel de păcate identifiți în rugăciunea lui Daniel și apoi în prorocie? Care dintre ele crezi că se repetă azi în poporul creștin?*

.....

.....

.....

Daniel, deși a fost numit de înger „preaiubit și scump” (v. 23), și totuși a mărturisit păcatele poporului său ca și cum le-ar fi înfăptuit el însuși.

Întrebarea 3: *Cum explici această identificare a lui Daniel cu păcate pe care nu le-a săvârșit? Mai poți da exemple similare din Biblie?*

.....

.....

.....

Noi, credincioșii Noului Legământ, apelăm la mărturisirea personală a păcatelor pe baza credinței personale în Isus Cristos. Sângele Lui poate curăți orice păcat! Suntem chemați, pe de altă parte, să mijlocim înaintea lui Dumnezeu pentru cei ce au nevoie să ajungă la cunoștința adevărului.

Întrebarea 4: *Cum te raportezi tu la această nevoie a celor din jurul tău? Fă o listă de persoane pentru care mijlocești sau îți propui să o faci de acum încolo.*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Rugăciunile de mijlocire au fost cheia pornirii marilor lucrări misionare. Toți misionarii cer să fie sprijiniți în rugăciune. Tot așa, marile treziri spirituale au fost începute de rugăciunile de mijlocire. Trezirile nu au venit dacă întâi păcatele nu au fost mărturisite.

Rugăciunea lui Daniel conține mai multe elemente care nu ar trebui să lipsească în nici o rugăciune de mijlocire.

Aplicație 1: *Recitește atent rugăciunea și notează ordinea în care apar aceste elemente: lauda, mulțumirea, mărturisirea, cererea. Aceasta te va ajuta să știi cum să faci o rugăciune de mijlocire.*

.....
.....
.....

Un grup de părtășie are în primul rând ca obiectiv să facă rugăciuni de mijlocire. Rugăciunile făcute împreună de credincioși adună puterile duhovnicești și se transformă într-o forță spirituală pe care Dumnezeu o va lua în considerare (vezi rugăciunea Bisericii pentru eliberarea apostolilor din FA 4).

Aplicație 2: *Liderul de grup să centralizeze într-o listă toate numele celor pentru care membrii grupului mijlocesc în mod special prin rugăciune.*

.....
.....
.....

Ilustrație:

Pastorul Adrian Rogers a spus cândva: „Sunt mulți oameni care aș vrea să se roage pentru mine, dar Percy Ray este unul care nu aș vrea să se roage împotriva mea!”

Versetul central (v. 20): *Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu...*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....
.....
.....

NOTIÇE

NOTIȚE

CUM SE DESCOPERĂ DUMNEZEU ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI SPIRITUAL?

Daniel 10

CITIREA TEXTULUI

Puține texte biblice dau atât de multe detalii despre războiul spiritual. Daniel are parte de o nouă descoperire dumnezeiască cu ființe angelice care au nume și rang în lumea spirituală. Ceea ce noi vedem în marile conflictele pământești are corespondență în lumea cerească.

Vom învăța azi din cartea Daniel despre câteva din secretele războiului spiritual. Nu despre asta vorbea oare apostolul când înșira căpeteniile, domniile, stăpânirile, duhurile răutății din locurile cerești? Deci, este un război real!

Contextul

Presupunem că Daniel avea 85 de ani când a primit această nouă vedenie despre „vremurile îndepărtate”. Ea a venit ca urmare a rugăciunilor lui pentru înțelepciune și viitorul poporului său. Credem că primii evrei captivi s-au întors în Iudeea. Munca lor de rezidire a țării a fost sabotată de samariteni (cf. Ezra 4,5,24). Daniel se preocupă de soarta acestora și suferă din plin, iar suferința și-o varsă în post și rugăciune. O face în luna Nisan (martie-aprilie), prima lună a anului evreiesc, lună în care se sărbătorește Paștele (pe 14 Nisan) și sărbătoarea Azimelor (șapte zile mai târziu). În timpul rugăciunii, Daniel primește vedenia, pe care ține să o autentifice. Conținutul viziunii se referă la un mare conflict în viitor.

Vedenia din capitolul 10 ne familiarizează cu războiul spiritual în care sunt implicate ființele angelice. Daniel este vizitat de un om îmbrăcat în haine de in, cu față strălucitoare și cu ochii ca niște flăcări de foc. Șocul a fost atât de puternic, încât Daniel rămâne fără vlagă.

Este atins de o mână cerească, își revine, dar continuă să tremure din tot corpul. Îngerul îi explică lui Daniel ce misiune avea și problemele întâmpinate în timp ce îi aducea vestea.

Una din probleme se referea la conflictul cu căpetenia Persiei. Această căpetenie sau prinț nu poate fi decât un înger rău (demon), care acționa în și prin Persia, poate cea mai influentă națiune din lume atunci. În ajutorul îngerului mesager a venit Mihael (al cărui nume înseamnă Cine este ca Dumnezeu), prima oară menționat în Vechiul Testament. Titulatura („una din căpeteniile cele mai de seamă/unul din prinții cei mai înalți”) îl califică drept o ființă angelică de rang înalt, iar Noul Testament îl numește Arhanghel (Iuda 9). Mihael acționează ca protector divin, un fel de gardian la națiunii Israel (cf. 12:1). În literatura iudaică și creștină, îngerii de acest rang au rolul de mesageri ai lui Dumnezeu, păzitori, interpreți ai viziunilor, descoperitori ai secretelor divine, vindecători și făcători de miracole.

Informațiile primite de la înger despre războiul nevăzut pot fi tulburătoare. Dar pentru un credincios, vedenia aduce nu tulburare, ci speranță. Ea îi încurajează pe toți credincioșii de-a lungul veacurilor că nu sunt singuri în mijlocul conflictelor de pe pământ. Cineva luptă pentru ei și pentru a face dreptate chiar și aici pe pământ. Dumnezeu e în control și El va avea biruința finală.

Comentariu suplimentar: Există spirite teritoriale?

Dialogul cu îngerul ridică problema „spiritelor teritoriale”. Există spirite cu autoritate și responsabilitate peste anumite arii geografice sau politice? Pot aceste spirite rele (numite și demoni) să reziste răspândirii Evangheliei în lume? Dacă da, care e responsabilitatea credinciosului? Pavel ne convinge despre existența unei ierarhii a duhurilor rele și sugerează că acești demoni au planuri, tactici și obiective (Efes. 6:11; 2 Cor. 2:11). Aici, în Daniel, găsim cel mai explicit caz pentru ideea de spirite teritoriale. Îngerul care aduce mesajul către Daniel a fost întârziat 21 de zile din pricina unei lupte cu căpetenia Persiei. Mihail, un alt înger, protector al Israelului, i-a venit în ajutor și împreună au biruit îngerul rău. Această căpetenie nu putea fi un om. A fost un demon angajat într-un conflict cu un alt spirit bun, responsabil cu națiunea persană. Logica umană spune că aceste spirite teritoriale demonice au fost numite de Satana să influențeze națiunea Persiei prin conducătorii ei umani. Observăm, totuși, că Daniel nu s-a rugat niciodată unui înger și nici nu a poruncit vreunui. El întotdeauna s-a rugat

direct lui Dumnezeu și, ca urmare, Dumnezeu a trimis îngerii Lui să lupte pentru el. Cert este că oștirile demonice sunt angajate în război cu oștirile cerești, iar obiectivul este câștigarea oportunității de manipulare a națiunilor și liderilor pământești. Situația de pe pământ reflecta situația din cer. În plan ceresc, căpetenia Persiei lupta contra căpeteniei Israelului, iar în plan pământesc, Israelul era împiedicat să reconstruiască zidurile Ierusalimului și Templul (Ezra 4). Rugăciunea lui Daniel a provocat un conflict cosmic. Daniel a postit trei săptămâni, adică exact cât a fost lupta dintre căpetenia Persiei și îngerul Domnului. Să deducem oare că declanșarea conflictelor cerești este dependentă de intensitatea rugăciunilor pe pământ? Nu citim că Daniel era conștient de așa ceva și nici că Daniel percepea spiritele teritoriale și se ruga împotriva lor. A aflat totul mai târziu. Ne mărginim a concluziona că desfășurarea evenimentelor de pe pământ a implicat prezența și influența ființelor cerești. Biblia oferă mai multe cazuri de acest gen (Deut. 32:7-8; Ps. 82; Marcu 5:10; 2 Cor. 4:4; Apoc. 2:13). Am putea învăța de aici, la nivel personal, că un credincios trebuie să creadă, să reziste și să se apere de atacurile demonice. Tot așa, la nivel comunitar, Biserica trebuie să confrunte puterile demonice prin a le deconspira modurile de influență. Noi, spunea Pavel, nu suntem în neștiință de planurile Satanei!

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

Capitolele 10-12 prezintă cea de-a patra și ultima viziune a lui Daniel. O împărțire ajutătoare ar putea fi astfel:

- 1) Pregătirea vedeniei (10:1-11:1)
- 2) Descrierea vedeniei (11:2-12:3)
- 3) Instrucțiuni după vedenie (12:4-13)

Cine a fost Cir sau Cirus?

Daniel scrie despre al treilea an al lui Cirus (536/535 î.Cr.), ceea ce înseamnă doi ani după ce Gabriel i se arătase lui Daniel și la scurt timp după prima reîntoarcere a exilaților în Iudeea. Cirus (600-530 î.Cr.) a fost unul dintre cei mai mari cuceritori din istorie. A moș-

tenit tronul în anul 559, iar în 550 i-a supus pe Mezi, formând astfel Imperiul Medo-Persan. Cucerește mai apoi Babilonul în 539 și moare în 530, când Imperiul fondat de el controla întregul Orient Apropiat.

Omul îmbrăcat în haine de in

În general, ființa cerească care a luat forma omenească se crede a fi un înger. Unii cred că a fost Fiul lui Dumnezeu preîntrupat, același cu Fiul Omului din cuptorul de foc și din groapa cu lei. Dacă acesta este Fiul lui Dumnezeu, ce scop a avut apariția Lui? De ce a fost înlocuit mai târziu de un înger? Mai degrabă tindem să credem că ambele ființe descrise aici se referă la un singur înger. Asta îi face pe unii interpreți să insiste că numele lui era Gabriel, cel care apăruse în cap. 9.

Îngerii

Din text deducem că: (1) îngerii sunt reali; (2) există îngeri buni și îngeri răi (demoni); (3) îngerii pot influența activitatea ființelor umane, în mod special a guvernelor și liderilor; (4) îngerii pot participa la conflicte spirituale; (5) îngerii lui Dumnezeu acționează în dreptul sfinților.

Dacă războiul spiritual există, asta înseamnă că destinul ultim al națiunilor nu este determinat atât pe pământ, cât în ceruri.

Întrebarea 1: *Cât de multă atenție trebuie să dea credincioșii acestui subiect despre războiul spiritual?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Domnul Isus a luat în serios realitatea Satanei și a forțelor demonice. Astăzi se vorbește mai puțin despre războiul spiritual și mai mult despre cel material. Un mod de a ne convinge de această realitate este să citim mai des textele biblice directe.

Aplicație: *Citiți pe rând, în cadrul grupului, următoarele texte: Ef. 6:10-18; Mt. 17:14-21; 2 Cor. 10:4-5; 2 Regi 6:17; 1 Pt. 5:8; Is. 14:12-15, Ap. 12:7-12.*

În războiul spiritual, a privi rugăciunea doar ca o armă defensivă, fără să o folosești ca armă de asalt este insuficient! Apostolul Pavel ne îndeamnă să luptăm contra izvoadirilor minții cu armele duhovnicești (2 Cor. 10:4-5). Rugăciunea este o armă de asalt înainte de orice!

Întrebarea 2: *Ce am putea lua ca model de la Daniel ca să fim mai îndrăzneți în rugăciune?*

.....

.....

.....

Când ne rugăm, trebuie să ne așteptăm la mai multe scenarii. Uneori, Dumnezeu nu răspunde la rugăciunile noastre pentru a ne învăța marile lecții ale răbdării și încrederii. Alteori, în înțelepciunea Sa, Dumnezeu, chiar dacă intenționează să răspundă, întârzie deoarece știe că încă nu e timpul potrivit pentru un răspuns. Iar rareori, rugăciunile nu au răspuns imediat pentru că au declanșat un conflict cosmic!

Întrebarea 3: *Care ar trebui să ne fie atitudinea în așteptarea unui răspuns la rugăciuni?*

.....

.....

.....

Versetul central (v. 12): *El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTIÇE

NOTIȚE

CUM CONTROLEAZĂ DUMNEZEU ISTORIA ÎN DETALII?

Daniel 11

CITIREA TEXTULUI

Citind vedeniile lui Daniel remarci detaliile. Uneori prea multe... Sunt amănunțele atât de importante în planul lui Dumnezeu? Dacă te-ai uita retrospectiv la viața ta ai înțelege cum viața ți-a fost marcată de detalii.

Vom învăța azi cum amănunțele întregesc și dau valoare tabloului vieții. Dacă Daniel a reușit să țină minte toate detaliile din vedenie, înseamnă că toate sunt importante în economia divină. Dumnezeu e suveran și peste detalii!

Contextul

Ultimele două capitole din Daniel conțin viziunea primită de profet prin îngerul Gabriel. Capitolul 11 este dificil, datorită aglomerării de informații despre diverse evenimente și personaje istorice mai puțin relevante astăzi pentru cititor. Detaliile, însă sunt fascinante pentru cineva care dorește să se adâncească în evoluția faptelor din acele vremuri care au afectat Israelul.

Vedenia începe cu împărații Persiei după Cir, apoi trece la Grecia lui Alexandru cel Mare (336-323 î.Cr.) și a succesorilor acestuia și se încheie cu un sumar plin de amănunte al conflictului dintre dinastiile seleucide și ptolemaice, avându-l pe Antioh al IV-lea în centru (v. 20-35). În vremea lui și după el, poporul Israel a suferit cumplit, însă sfârșitul acestui personaj negativ va veni tot la momentul hotărât de Dumnezeu (v. 35). După Antioh Epifanul apare figura unui ultim împărat rău, care se va ridica aproape de sfârșitul istoriei și va fi neobișnuit de activ în relele lui (v. 36). Unii comentatori cred că partea ultimă a capitolului

vizează sfârșitul vremurilor, adică venirea și lucrarea Anticristului. Dar și acest împărat va exista până când va hotărî Dumnezeu. Căci Dumnezeu pe care el îl va respinge va fi Dumnezeu care îl va distruge.

Profețiile din acest capitol includ evenimente cheie din istorie, cu foarte multe amănunte, care au ca scop întărirea credinței în Dumnezeu istoriei. Un exemplu de amănunte sugestive care se repetă în text este legat de atitudinea omului în timpul derulării evenimentelor. Expresia „va face ce va voi” apare în v. 3, 16 și 36, sugerând că atunci când oamenii au mai multă putere, au și tendința să facă ce vor ei. Atitudinea arogantă însă se va întoarce împotriva lor, când Dumnezeu le va judeca viața și lucrarea. Scopul detaliilor este ca toți să învățăm lecția smereniei: nici un individ sau nici o națiune nu există independent de Dumnezeu. El așteaptă să te încrezi în suveranitatea Lui în orice moment al vieții.

Comentariu suplimentar: Rolul detaliilor profetice

Acest capitol impregnat cu atâtea detalii scoate în evidență realismul profeției despre viitorul poporului ales. Niciodată viața nu e lipsită de încercări, că e vorba de persoană sau de națiune. Pentru un credincios, încrederea în Dumnezeu este urmarea cunoașterii caracterului lui Dumnezeu și nu explicarea în amănunte a felului în care lucrează Dumnezeu. Dumnezeu are perspectiva de ansamblu, de aceea credinciosul nu trebuie să se teamă că anumite evenimente îngăduite de Dumnezeu sunt fără sens. Doar când ne gândim la câte informații exacte sunt date despre Antioh Epifanul ar trebuie să ne conducă la o mai mare încredere în Dumnezeul care cunoaște și controlează istoria. De ce a descoperit Dumnezeu astfel de lucruri? Pentru ca să cunoaștem că El cunoaște. Când ne uităm în urmă, trebuie să-L vedem pe acest Dumnezeu implicat în fiecare eveniment profețit. Astfel de profeții detaliate arată că lui Dumnezeu îi pasă suficient încât să ne avertizeze de pericole și încercări. Mai mult, astfel de profeții detaliate arată că Dumnezeu se implică direct în viața poporului Său sau a credincioșilor Săi, pentru a limita răul. Deși, în aparență, forțele răului controlează anumite evenimente istorice, întotdeauna forțele răului au avut o limită. Chiar în mijlocul manifestării răului, există semnele mântuirii. Răul nu are ultimul cuvânt, speranța nu poate fi complet eliminată. Dumnezeu pune limite răului, dar și mântuiește în mijlocul răului. Promisiunea este că Dumnezeu nu va îngădui să fim încercați peste puterile noastre. E posibil să trecem printr-o perioadă în care manifestările răului să apară incontroleabile, fără

limită, nespuse de odioase. Însă noi știm cum va fi finalul. Istoria încă nu s-a încheiat, dar finalul ei este deja scris. Osteneala noastră nu va fi în zadar.

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Descoperire privind Persia (v. 2)
- 2) Descoperire privind Grecia (v. 3-4)
- 3) Descoperire privind Egiptul și Siria (v. 5-20)
- 4) Descoperire privind pe Antioh al IV-lea Epifanul (v. 21-35)
- 5) Descoperire privind împăratul de la sfârșit (v. 36-45)

O altă structură a capitolului cu corespondența în evenimentele istorice amintite arată astfel:

(v. 2-4) Contextul istoric din jurul Israelului

- (v. 2) Persia și conflictul cu Grecia (Xerxe I; 486-464 î.Cr.)
- (v. 3) Alexandru cel Mare (336-323 î. Cr.)
- (v. 4) Cei patru generali ai lui Alexandru și cele patru regiuni
 - I. Cassander Macedonia și Grecia
 - II. Lysimachus Tracia și Bitinia
 - III. Seleucus, Nicator Siria și Armenia
 - IV. Ptolemeu, fiul lui Lagus Egipt și Cirena

(v. 5-20) Conflictul dintre nord și sud - până la Antioh al III-lea (223-187 î.Cr.)

- v. 14 Păcatul din Israel
- v. 16 Consecințele
- v. 20 Intervenția divină

(v. 21-45) Perioada lui Antioh Epifanul (175-163 î.Cr.)

- v. 22 Păcatul din Israel
- v. 23-24 Consecințele

v. 30-35 Păcatul din Israel

v. 36-45 Consecințele

Un text profetic atât de precis ne amintește de suveranitatea lui Dumnezeu și de așteptarea Lui ca, în orice vreme, credincioșii Lui să rămânem tari în credință (v. 32).

Întrebarea 1: *Cum ar trebui să se raporteze credincioșii obișnuiți la evenimentele istorice care le afectează direct viața?*

.....

.....

.....

Finalul vedeniei (v. 36-45) a avut parte de multe interpretări. Una dintre cele mai populare interpretări vede aici nu sfârșitul unor lupte din secolele III și II î.Cr., ci sfârșitul istoriei lumii.

Întrebarea 2: *Ce detalii din ultima parte a capitolului pot sugera că este vorba de zilele din urmă? Sunt ele convingătoare pentru tine?*

.....

.....

.....

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Adesea ne întrebăm și noi: cunoaște Dumnezeu chiar totul despre mine? Cunoaște El ce fel de încercări va trebui să înfrunt? Cartea Daniel ne răspunde pozitiv. Acest principiu este valabil pentru toți cei care se uită în viitor și vor să se implice în relații sau lucrări necunoscute, pentru toți cei care vor să mărturisească Evanghelia cu riscul persecuției și pentru toți cei care doresc să intre într-o relație de ucenicie cu Cristos, neștiind ce-i așteaptă.

Întrebarea 3: *Ce promisiune profetică despre încercările prin care va trece Biserica a lăsat Isus Cristos înainte de înălțarea la cer?*

.....

.....

.....

Puterea mesajului unei astfel de vedenii stă în controlul suveran și detaliat al lui Dumnezeu în istorie. O astfel de învățătură aduce din nou în discuție raportul dintre suveranitatea divină și responsabilitatea omului.

Întrebarea 4: *Dacă Dumnezeu controlează în detalii istoria, ce loc și ce rol mai am eu în ea?*

.....

.....

.....

Versetul central (v. 36): *Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai pe sus de toți dumnezeii și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; și va propăși până va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini.*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIÇE

CUM RĂSPĂTEȘTE DUMNEZEU CREDINCIOȘII?

Daniel 12

CITIREA TEXTULUI

Am ajuns la finalul acestei cărți impresionante. Am pornit de la un tânăr de 15 ani deportat într-o altă țară, dar care de la început a știut cine este și ce crede. I-am urmărit pe Daniel și prietenii lui prin momente de mari încercări ale credinței. Toți au rămas integri, de aceea au fost respectați de oameni și răsplătiți de Dumnezeu.

Daniel primește ca răsplată visuri și vedenii despre cum lucrează Dumnezeu în istorie. Din când în când, Daniel pune întrebări, vrea să știe detalii, ca noi toți. Dumnezeu îi răspunde parțial prin mesagerii lui, îngerii, dar multe întrebări nu au primit nici un răspuns.

Capitolul final dă totuși răspuns cu privire la viața de dincolo de moarte. Această viață e reală și toți cei credincioși și înțelepți vor avea parte de ea. Un final de carte realist și optimist în același timp. Dumnezeu suveran controlează nu doar viața de aici, ci și viața de dincolo. El judecă (cap. 7-11), dar și răsplătește (cap. 12).

Contextul

Ultimul capitol din cartea Daniel se ocupă de viitorul poporului Israel. Vedeniile nu arătau prea bine. Îngerul îl consolează pe Daniel prin alte două profeții. Prima profeție este despre credințioșia lui Dumnezeu față de popor și deschiderea oportunităților de mântuire. A doua profeție se referă la cei din poporul lui Dumnezeu care au fost omorâți în timpul persecuției; promisiunea este că Dumnezeu îi va învia la finalul istoriei.

Capitolul începe cu îngerul Mihael, gardianul poporului Israel. El va avea mult de lucru în final, întrucât satana va încerca să-i omoare pe cei din poporul lui Dumnezeu în timpul unei vremi de strâmtorare. Finalul istoriei va da astfel posibilitatea unora de a se mântui și, implicit,

de a avea parte de înviere. Va veni un moment când cei morți vor învia, „unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.” (Daniel 12:2). Profeția vorbește apoi despre două categorii de oameni: cei înțelepți și cei care vor învăța pe mulți să umble în neprihănire. Acești oameni vor avea un statut special în împărăția lui Dumnezeu. Apoi, lui Daniel i se cere să pecetluiască cartea. Urmează informații despre vremuri, dar fără un răspuns precis.

În cele din urmă, să nu uităm că promisiunile de final sunt pentru un profet care probabil trecuse de 90 de ani, care a fost lăsat în urmă în timp ce alți evrei s-au întors în țară și care știa de războaiele ce vor urma. Dar profeta avea ceva mângâietor în ea: speranța învierii. Adică, din perspectiva suveranității lui Dumnezeu, suferința, răul, moartea nu au ultimul cuvânt. Învierea aici se referă la învierea reală a persoanelor, nu la învierea metaforică a Israelului.

Vremea sfârșitului include, pe lângă înviere, judecata și viața veșnică. Pentru cel credincios, judecata va aduce dreptate și răsplată, nicidecum dezamăgire sau osândă. Învierea anunță judecata. Avem, așadar, un sfârșit de carte cu o învățătură despre viața veșnică în viitor ca să ne țină credința trează în prezent.

Întrebarea 1: *Ce cuvinte ai alege pentru cineva drag și credincios care este pe patul de moarte? Cum te-ar putea ajuta acest capitol din Daniel?*

.....

.....

.....

OBSERVAȚII PE TEXT

Structura:

- 1) Profeție despre mântuire (v. 1-4)
- 2) Profeție despre sfârșit (v. 5-13)

Ultimele trei capitole din Daniel sunt legate între ele prin vedenia și profețiile din ea.

Daniel 12 este sfârșitul cărții, iar ideea sfârșitului e prezentă prin diverse expresii:

- vremea sfârșitului (v. 4,9)
- sfârșitul acestor minuni (v. 6)
- toate aceste lucruri se vor sfârși (v. 7)
- care va fi sfârșitul? (v. 8)
- până va veni sfârșitul (v. 13)
- sfârșitul zilelor (v. 13)

Întrebarea 1: *Ce sens are ideea sfârșitului aici?*

.....

.....

.....

Comentariu suplimentar: Pecetluirea cărții

Pecetluirea cărții până la vremea sfârșitului sugerează starea de așteptare. Gestul presupune încredere în caracterul lui Dumnezeu, cu toate că răbdarea celor care vor să știe sfârșitul e pusă la încercare. Cele mai dificile momente în procesul încrederii în Dumnezeu sunt momentele de așteptare. Punem întrebări: Ce înseamnă pecetluirea cărții? Ce înseamnă vremea strâmtorării? Ce înseamnă vremurile? Am vrea să cunoaștem planul lui Dumnezeu, pe când Dumnezeu vrea să-L cunoaștem pe El. Toți așteptăm răspunsuri imediate de la Dumnezeu. Vrem descoperiri, iluminări, răspunsuri, dar Dumnezeu vrea să ne punem încrederea în El, Cel care nu se schimbă. Aceste gânduri sunt valabile pentru toți care așteptăm venirea Domnului Isus Cristos. Unii suntem impaciențați, vânaând semnele revenirii. S-ar putea însă să greșim cu privire la semne. Dar nu vom greși dacă ne încredem în caracterul lui Dumnezeu.

APLICAȚII PRACTICE DIN TEXT

Adesea ne întrebăm și noi: cunoaște Dumnezeu chiar totul despre mine? Cunoaște El ce fel de încercări va trebui să înfrunt? Cartea Daniel ne răspunde pozitiv. Acest principiu este valabil pentru toți cei care se uită în viitor și vor să se implice în relații sau lucrări necunoscute, pentru toți cei care vor să mărturisească Evanghelia cu riscul persecuției și pentru toți cei care doresc să intre într-o relație de ucenicie cu Cristos, neștiind ce-i așteaptă.

Aplicația 1: Daniel încearcă să înțeleagă care este planul lui Dumnezeu pentru viitor. Însă Dumnezeu îi descoperă doar anumite părți ale acestui plan. În ciuda acestei realități, Dumnezeu ne cere supunere necondiționată față de planul Său.

Întrebarea 2: *Ce anume te poate face să accepți planul lui Dumnezeu chiar când nu îi cunoști detaliile?*

.....

.....

.....

Aplicația 2: Dumnezeu avertizează prin mesagerii Lui că destinul veșnic al omului poate sfârși în doar una din două posibilități: fie în viață veșnică, fie în ocară și rușine veșnică. Pentru credincios, care are viața veșnică în el, promisiunile sunt astfel concretizate în răsplătire.

Întrebarea 3: *Cât de mult contează pentru tine această idee a promisiunii unei răsplătiri în viața de dincolo? Ce efecte are pentru comportarea ta?*

.....

.....

.....

Aplicația 3: Urmărește atent în text tot ce se spune despre răsplata credincioșilor și judecarea celor necredincioși.

Întrebarea 4: *Care sunt criteriile după care cei credincioși vor fi răsplătiți?*

.....

.....

.....

Întrebarea 5: *Care sunt criteriile după care cei necredincioși vor fi judecați?*

.....

.....

.....

Se va desface-odată – Traian Dorz

Se va desface-odată cortul acesta ce se cheamă trup,
a firii rădăcini simți-vom cum ni se smulg și ni se rup

Că scuturăm de peste aripi și de pe gânduri tot ce-i lut,
că într-o ultimă privire întoarcem ultimul salut,

Că spunem ultimul adio spre țărnul ospitalier
ce ne-a adăpostit o clipă iubirea noastră-n drum spre Cer...

Și diafan ne vom desprinde ca fulgul dus de-un vânt ușor
cu aripi largi spre veșnicie plutind despovărați de dor.

Cocori scăpați din Nordul unde fiorduri și ghețari se-ntind,
de cântec vom umplea înălțimea spre Sudul însorit suind...

...Sus la picioarele Iubirii de lângă care-ntâi ne-am smuls,
ne vom lăsa sosiți Acasă ca de departe, de demult...

Și-n Mâna Celui Drag vom pune tot ce-am putut păstra din vis:
inelul logodirii noastre ce ni l-a dat când ne-a trimis.

Versetul central (v. 3): *Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.*

Concluzia finală: Nu încheiați studiul până nu concepeți și scrieți împreună o lecție nouă pe care ați învățat-o din acest text biblic.

.....

.....

.....

NOTIȚE

NOTIÇE